

5 MOSEBOK

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34				

KAPITTEL 1

- D**ette er de ord Moses talte til hele Israel i ørkenen på hin side [østenfor.] Jordan, i ødemarken, midt imot Suf, mellom Paran og Tofel og Laban og Haserot og Di-Sahab,
- ² elleve dagsreiser fra Horeb etter den vei som fører til Se'ir-fjellene, til Kades-Barnea.
- ³ Det var i det firtiende år, i den ellevte måned, på den første dag i måneden Moses talte til Israels barn og bar frem alt det Herren hadde befalt ham å tale til dem,
- ⁴ etterat han hadde slått Sihon, amorittenes konge, som bodde i Hesbon, og ved Edre'i hadde slått Og, kongen i Basan, som bodde i Astarot.
- ⁵ På hin side Jordan, i Moabs land, tok Moses sig fore å utlegge denne lov og sa:
- ⁶ Herren vår Gud talte til oss ved Horeb og sa: Lenge nok har I opholdt eder ved dette fjell.
- ⁷ Bryt nu op og gi eder på veien til amoritter-fjellene og til alle de folk som bor deromkring, i ødemarken, i fjellbygdene og i lavlandet og i sydlandet og ved havstranden, til kana'anittenes land og til Libanon, helt til den store elv, elven Frat.
- ⁸ Se, jeg har gitt landet i eders vold; dra avsted og innta det land som Herren har tilsvoret eders fedre Abraham, Isak og Jakob å ville gi dem og deres ætt etter dem!
- ⁹ Dengang sa jeg til eder: Jeg makter ikke alene å bære eder.
- ¹⁰ Herren eders Gud har gjort eder tallrike, så I idag er som stjernene på himmelen i mengde;
- ¹¹ og måtte bare Herren, eders fedres Gud, gjøre eder tusen ganger flere enn I er, og velsigne eder, som han har tilsagt eder!
- ¹² Men hvorledes kan jeg alene bære strevet og møien med eder og alle eders tretter?
- ¹³ Kom med nogen vise og forstandige og prøvede menn fra hver av eders stammer! Så vil jeg sette dem til høvdinger over eder.
- ¹⁴ Da svarte I mig: Det er både rett og godt det du sier.
- ¹⁵ Så tok jeg høvdingene for eders stammer, vise og prøvede menn, og satte dem til høvdinger over eder, nogen over tusen og nogen over hundre og nogen over femti og nogen over ti, og jeg gjorde dem til tilsynsmenn over eders stammer.
- ¹⁶ Dengang bød jeg også eders dommere og sa: Hør på de saker som eders brødre har sig imellem, og døm med rettferdighet mellom en mann og hans bror eller en fremmed som bor hos ham!
- ¹⁷ I skal ikke gjøre forskjell på folk når I dømmer; den minste som den største skal I høre på. I skal ikke være redde for nogen, for dommen hører Gud til. Men om nogen sak er for

vanskelig for eder, skal I føre den frem for mig; så vil jeg høre på den.

18 Og på samme tid bød jeg eder alt det I skulde gjøre.

19 Så brøt vi op fra Horeb og drog gjennom hele den store og forferdelige ørken som I har sett, på veien til amoritter-fjellene, således som Herren vår Gud bød oss; og vi kom til Kades-Barnea.

20 Da sa jeg til eder: Nu er I kommet til amoritter-fjellene, som Herren vår Gud vil gi oss.

21 Se, Herren din Gud har gitt landet i din vold; dra op og innta det, som Herren, dine fedres Gud, har tilsagt dig! Frykt ikke og vær ikke redd!

22 Da kom I til mig alle sammen og sa: La oss sende folk i forveien for oss, så de kan utspeide landet for oss og gi oss beskjed om hvad vei vi skal dra dit op, og hvad byer vi kommer til!

23 Dette syntes jeg godt om, og jeg tok ut blandt eder tolv menn, én mann for hver stamme.

24 Og de tok avsted og drog op i fjellene og kom til Eskol-dalen; og de utspeidet landet.

25 Og de tok med sig av landets frukter ned til oss, og de gav oss beskjed tilbake og sa: Det land som Herren vår Gud vil gi oss, er et godt land.

26 Men I vilde ikke dra dit op; I var gjenstridige mot Herrens, eders Guds ord.

27 Og I knurret i eders telter og sa: Herren hater oss; derfor har han ført oss ut av Egyptens land og vil gi oss i amorittenes hånd og ødelegge oss.

28 Hvad er det for et land vi skal dra op til! Våre brødre har gjort vårt hjerte mistrøstig ved å si: Det er et folk som er større og høiere enn vi, og de har store byer med murer som når til himmelen; og der så vi også anakittenes barn.

29 Da sa jeg til eder: I skal ikke forferdes og ikke være redde for dem;

30 Herren eders Gud, som går foran eder, han skal stride for eder, således som I så han gjorde for eder i Egypten

31 og i ørkenen du har sett, der hvor Herren din Gud bar dig som en mann bærer sitt barn, på hele den vei I har vandret til I kom til dette sted.

32 Men allikevel trodde I ikke på Herren eders Gud,

33 han som gikk foran eder på veien for å søke ut leirplass for eder, om natten i en ild, så I kunde se den vei I skulde gå, og om dagen i en sky.

34 Da Herren hørte eders tale, blev han vred og svor:

35 Sannelig, ikke nogen av disse menn, av denne onde slekt, skal se det gode land jeg har svoret å ville gi eders fedre --

36 ingen uten Kaleb, Jefunnes sønn; han skal få se det; ham og hans barn vil jeg gi det land han har trådt på med sin fot, for han har trolig fulgt Herren.

37 Også mig blev Herren vred på for eders skyld og sa: Heller ikke du skal komme der inn.

38 Josva, Nuns sønn, som går dig til hånde, han skal komme der inn; styrk ham, for han skal skifte det ut til arv blandt Israel.

39 Og eders barn, som I sa vilde bli til rov, og eders sønner, som ennu ikke kan skille godt fra ondt, de skal komme der inn, dem vil jeg gi det, og de skal ta det i eie.

40 Men vend I om og ta ut i ørkenen, på veien til det Røde Hav!

41 Da svarte I og sa til mig: Vi har syndet mot Herren; nu vil vi dra op og stride, således som Herren vår Gud har befalt oss. Og I omgjordet eder med eders stridsvåben hver og en, og I holdt det for en lett sak å dra op i fjellene.

42 Da sa Herren til mig: Si til dem: I skal ikke dra op, og I skal ikke stride; for jeg er ikke med eder; I kommer bare til å bli slått av eders fiender.

- ⁴³ Og jeg talte til eder, men I hørte ikke på mig; I var gjenstridige mot Herrens ord og dristet eder til å dra op i fjellene.
- ⁴⁴ Da drog amorittene, som bodde der i fjellene, ut mot eder, og de forfulgte eder likesom en bisverm, og de slo eder sønder og sammen i Se'ir og drev eder like til Horma.
- ⁴⁵ Og I vendte tilbake og gråt for Herrens åsyn; men Herren hørte ikke på eders klager og vendte ikke sitt øre til eder.
- ⁴⁶ Og I måtte bli i Kades i lang tid, hele den tid I var der.

KAPITTEL 2

Så vendte vi om og drog til ørkenen på veien til det Røde Hav, således som Herren hadde sagt til mig; og vi drog i lang tid omkring Se'ir-fjellene.

- ² Da sa Herren til mig:
- ³ Lenge nok har I draget omkring disse fjell; vend eder nu mot nord!
- ⁴ Og byd folket og si: I drar nu frem gjennom det land som tilhører eders brødre Esaus barn, som bor i Se'ir; og de blir redde for eder, men I skal ta eder vel i akt,
- ⁵ så I ikke gir eder i strid med dem; jeg vil ikke gi eder så meget som en fotbredd av deres land, for jeg har gitt Esau Se'ir-fjellene til eiendom.
- ⁶ Mat skal I kjøpe av dem for penger, så I kan ete, og vann skal I også kjøpe av dem for penger, så I kan drikke;
- ⁷ for Herren din Gud har velsignet dig i alt det du har tatt dig fore, han har båret omsorg for dig på din vandring gjennom denne store ørken; i firti år har Herren din Gud nu vært med dig, du har ikke manglet noget.
- ⁸ Så drog vi videre, bort fra våre brødre Esaus barn, som bor i Se'ir; vi tok av fra veien som går fra Elat og Esjon-Geber gjennom ødemarken, og vendte oss til en annen kant og drog frem på veien til Moabs ørken.
- ⁹ Da sa Herren til mig: Du må ikke angripe moabittene og ikke gi dig i strid med dem; jeg vil ikke gi dig noget av deres land til eiendom, for jeg har gitt Lots barn Ar til eiendom.
- ¹⁰ Før i tiden bodde emittene der, et stort og tallrikt folk og høit av vekst likesom anakittene.
- ¹¹ Også de regnes for kjemper likesom anakittene, og moabittene kaller dem emitter.
- ¹² Og i Se'ir bodde før i tiden horittene; men Esaus barn drev dem bort og utryddet dem og bosatte sig der i deres sted, likesom Israel nu har gjort med sitt land, det som Herren har gitt dem til eiendom.
- ¹³ Gjør eder nu rede og gå over Sered-bekken! Så gikk vi over Sered-bekken.
- ¹⁴ Den tid vi var på vandring fra Kades-Barnea, til vi gikk over Sered-bekken, var åtte og tretti år, og da var hele den slekt -- alle våbenføre menn -- utdød av leiren, som Herren hadde svoret at det skulde gå dem.
- ¹⁵ Og Herrens hånd var også mot dem, så han rev dem bort av leiren, til det var ute med dem.
- ¹⁶ Da nu alle våbenføre menn var utdød av folket,
- ¹⁷ da talte Herren til mig og sa:
- ¹⁸ Du drar nu over Moabs landemerker, gjennom Ar,
- ¹⁹ og du kommer nær Ammons barns land; men du må ikke angripe dem eller gi dig i strid med dem; jeg vil ikke gi dig noget av Ammons barns land til eiendom, for jeg har gitt Lots barn det til eiendom.

- ²⁰ Også dette land regnes for et land med kjemper; før i tiden bodde kjemper der, og ammonittene kaller dem samsummer.
- ²¹ De var et stort og tallrikt folk og høie av vekst likesom anakittene; men Herren utryddet dem for Ammons barn, så de drev dem bort og bosatte sig der i deres sted.
- ²² Det samme gjorde han for Esaus barn, som bor i Se'ir; for dem utryddet han horittene, så de drev dem bort og bosatte sig der i deres sted, og siden har de bodd der til denne dag.
- ²³ Likedan gikk det med avittene, som bodde i landsbyene like til Gasa; de blev ødelagt av kaftorerne, som kom fra Kaftor og bosatte sig der i deres sted.
- ²⁴ Gjør eder rede, bryt op og gå over Arnon-åen! Se, jeg har gitt amoritten Sihon, kongen i Hesbon, og hans land i din hånd; gå nu i gang med å innta det, og gi dig i strid med ham!
- ²⁵ Fra denne dag vil jeg la redsel for dig og frykt for dig komme over alle folk under himmelen; alle som får høre om dig, skal skjelve og beve for dig.
- ²⁶ Da sendte jeg bud fra ørkenen Kedemot til Sihon, kongen i Hesbon, med fredelige ord og lot si:
- ²⁷ La mig få dra gjennom ditt land! Jeg vil holde mig på veien, jeg vil ikke vike av, hverken til høire eller til venstre.
- ²⁸ Mat kan du selge mig for penger, så jeg kan ete, og vann kan du også gi mig for penger, så jeg kan drikke. La mig bare få dra igjennem på min fot,
- ²⁹ likesom Esaus barn, som bor i Se'ir, og moabittene, som bor i Ar, gav mig lov til å gjøre -- så jeg kan gå over Jordan til det land som Herren vår Gud gir oss.
- ³⁰ Men Sihon, kongen i Hesbon, vilde ikke la oss dra gjennom sitt land; for Herren din Gud hadde forherdet hans sinn og gjort hans hjerte hårdt for å gi ham i din hånd, som det kan sees på denne dag.
- ³¹ Og Herren sa til mig: Se, nu gir jeg Sihon og hans land i din vold; gå nu du i gang med å innta det, så du får hans land i eie.
- ³² Og Sihon og hele hans folk drog ut mot oss til strid, til Jahas.
- ³³ Og Herren vår Gud gav ham i vår vold, og vi slo ham og hans sønner og alt hans folk ihjel.
- ³⁴ Og vi inntok dengang alle hans byer og slo hver by med bann, menn og kvinner og barn; vi lot ikke nogen bli tilbake eller slippe unda.
- ³⁵ Bare feet tok vi til bytte foruten hærfanget fra byene som vi inntok.
- ³⁶ Fra Aroer, som ligger ved bredden av Arnon-åen, og fra byen i dalen og like til Gilead var der ikke en by hvis murer var oss for høie; Herren vår Gud gav dem alle i vår vold.
- ³⁷ Men Ammons barns land kom du ikke nær, hverken landet langsmed Jabbok-åen eller byene i fjellene eller noget annet som Herren vår Gud hadde forbudt oss å ta.

KAPITTEL 3

Så tok vi på en annen kant og drog op på veien til Basan; da drog Og, kongen i Basan, og hele hans folk ut mot oss til strid, til Edre'i.

² Og Herren sa til mig: Frykt ikke for ham! For jeg har gitt ham og hele hans folk og hans land i din hånd, og du skal gjøre med ham som du gjorde med Sihon, amorittenes konge, som bodde i Hesbon.

³ Så gav Herren vår Gud også Og, kongen i Basan, og hele hans folk i vår hånd; og vi slo ham så vi ikke lot nogen bli tilbake eller slippe unda.

⁴ Og vi inntok dengang alle hans byer; der var ikke en by uten at vi tok den fra dem, seksti byer, hele Argob-landet, Ogs rike i Basan.

⁵ Alle disse var faste byer med høie murer, dobbelte porter og bommer, foruten en stor mengde landsbyer.

⁶ Og vi slo dem med bann, som vi hadde gjort med Sihon, kongen i Hesbon; hver by slo vi med bann, menn, kvinner og barn.

⁷ Men alt feet og hærfanget fra byene tok vi til bytte.

⁸ Således tok vi dengang landet fra begge amoritterkongene på denne side [østenfor.] av Jordan, fra Arnon-åen like til fjellet Hermon-

⁹ sidonierne kaller Hermon Sirjon, og amorittene kaller det Senir --

¹⁰ alle byene på sletten og hele Gilead og hele Basan like til byene Salka og Edre'i i Ogs rike i Basan;

¹¹ for Og, kongen i Basan, var den siste som var tilbake av refa'ittene; hans seng, som er av jern, står, som alle vet, i ammonitterbyen Rabba; den er ni alen lang og fire alen bred, alnen regnet efter lengden av en manns underarm.

¹² Dette land inntok vi dengang: Bygdene fra Aroer, som ligger ved Arnon-åen, og halvdelen av Gileadfjellene med byene der gav jeg til rubenittene og gadittene,

¹³ og resten av Gilead og hele Basan, Ogs rike, gav jeg til den halve Manasse stamme, hele Argob-landet, hele Basan; det er det som kalles refa'ittenes land.

¹⁴ Ja'ir, Manasses sønn, inntok hele Argob-landet like til gesurittenes og ma'akatittenes landemerker, og dette land-Basan-landet -- kalte han efter sitt eget navn Ja'irs byer, og så har det hett til denne dag.

¹⁵ Og til Makir gav jeg Gilead.

¹⁶ Og til rubenittene og gadittene gav jeg landet fra Gilead til Arnon-åen, til midt i åen, og landet langsmed den, og til Jabbok-åen, Ammons barns grense,

¹⁷ og ødemarken og Jordan og landet langsmed den, fra Kinnerets sjø til Ødemarks-havet -- Salthavet -- nedenfor Pisga-liene, mot øst.

¹⁸ Dengang bød jeg eder og sa: Herren eders Gud har gitt eder dette land til eie; væbnet skal I, alle som er krigsdyktige menn, dra frem foran eders brødre, Israels barn.

¹⁹ Bare eders hustruer og barn og eders fe -- jeg vet at I har meget fe -- skal bli igjen i de byer jeg har gitt eder,

²⁰ inntil Herren gir eders brødre ro likesom eder, og de og har tatt det land i eie som Herren eders Gud gir dem på hin side Jordan; da kan I vende tilbake, hver til den eiendom jeg har gitt eder.

²¹ På samme tid bød jeg Josva og sa: Du har med egne øine sett alt det Herren eders Gud har gjort med disse to konger; således vil Herren gjøre med alle de riker du drar over til.

²² I skal ikke være redde for dem; for Herren eders Gud vil selv stride for eder.

²³ For jeg bønnfalt dengang Herren og sa:

²⁴ Herre, Herre! Du har begynt å la din tjener se din storhet og din sterke hånd; for hvor er det en gud i himmelen og på jorden som kan gjøre sådanne gjerninger og storverk som du?

²⁵ La mig nu få dra over og se det gode land på hin side Jordan, dette gode fjell-land og Libanon!

²⁶ Men Herren var vred på mig for eders skyld, og han hørte ikke på mig, men han sa til mig: La det nu være nok, tal ikke mere til mig om dette!

²⁷ Gå op på Pisgas topp og løft dine øine mot vest og mot nord og mot syd og mot øst, og se vidt omkring dig! For over Jordan her skal du ikke komme.

²⁸ Og gi Josva befaling og gjør ham frimodig og sterk! For han skal føre dette folk over, og han skal gi dem til arv det land du skal skue.

²⁹ Så blev vi da i dalen midt imot Bet-Peor.

KAPITTEL 4

Så hør nu, Israel, de lover og de bud som jeg lærer eder å holde, forat I må leve og komme inn i det land som Herren, eders fedres Gud, gir eder, og ta det i eie!

² I skal ikke legge noget til det ord jeg byder eder, og I skal ikke ta noget fra, men I skal holde Herrens, eders Guds bud som jeg gir eder.

³ I har med egne øine sett hvad Herren gjorde da det hendte det med Ba'al Peor; hver mann som holdt sig til Ba'al Peor, utryddet Herren din Gud av din midte,

⁴ men I som holdt fast ved Herren eders Gud, I lever alle den dag idag.

⁵ Se, jeg har lært eder lover og bud, således som Herren min Gud bød mig, forat I skal gjøre efter dem i det land I drar inn i og skal ta i eie.

⁶ Så skal I da ta vare på dem og holde dem; det vil bli regnet for visdom og forstand hos eder av andre folk; for når de får høre om alle disse lover, vil de si: Sannelig, et vist og forstandig folk er dette store folk.

⁷ For hvor finnes det et folk, om det er aldri så stort, som har guder som er det så nær som Herren vår Gud er oss, så titt vi kaller på ham?

⁸ Og hvor finnes det et folk, om det er aldri så stort, som har så rettferdige lover og bud som hele denne lov jeg legger frem for eder idag?

⁹ Vokt dig bare og ta dig vel i akt at du ikke glemmer det dine øine har sett, så det ikke går ut av din hu alle ditt livs dager, men kunngjør det for dine barn og dine barnebarn,

¹⁰ det du så den dag du stod for Herrens, din Guds åsyn ved Horeb, da Herren sa til mig: Kall folket sammen for mig, forat jeg kan la dem høre mine ord, så de kan lære å frykte mig alle de dager de lever på jorden, og også lære sine barn dem.

¹¹ Da kom I nær til og stod nedenfor fjellet, mens fjellet stod i brennende lue like inn i himmelen, og der var mørke og skyer og skodde.

¹² Og Herren talte til eder midt ut av ilden; I hørte lyden av ordene, men nogen skikkelse blev I ikke var; I hørte bare lyden.

¹³ Og han forkynte eder sin pakt, som han bød eder å holde, de ti ord; og han skrev dem på to stentavler.

¹⁴ Og mig bød Herren på samme tid å lære eder lover og bud, som I skal leve efter i det land I drar over til og skal ta i eie.

¹⁵ Så ta eder nu vel i vare, så sant I har eders liv kjær-for I så ingen skikkelse den dag Herren talte til eder på Horeb midt ut av ilden --

¹⁶ at I ikke forsynder eder med å gjøre eder noget utskåret billede, noget slags avgudsbillede, i skikkelse av mann eller kvinne

¹⁷ eller av noget firføtt dyr på jorden eller av nogen vinget fugl som flyver under himmelen,

¹⁸ eller av noget dyr som kryper på jorden, eller av nogen fisk i vannet nedenfor jorden,

¹⁹ og at du ikke, når du løfter dine øine op til himmelen og ser solen og månen og stjernene, hele himmelens hær, lar dig føre vill, så du tilbeder dem og dyrker dem, de som Herren din Gud har tildelt alle folkene under hele himmelen.

- ²⁰ Men eder har Herren tatt og ført ut av jernovnen, av Egypten, forat I skal være hans eiendomsfolk, således som det kan sees på denne dag.
- ²¹ Og Herren blev vred på mig for eders skyld og svor at jeg ikke skulde få gå over Jordan og ikke komme inn i det gode land som Herren din Gud gir dig til arv.
- ²² For jeg må dø her i dette land, jeg kommer ikke over Jordan; men I skal gå over den og ta dette gode land i eie.
- ²³ Ta eder da i vare at I ikke glemmer Herrens, eders Guds pakt, som han har gjort med eder, og gjør eder noget utskåret billede av noget slag; for det har Herren din Gud forbudt dig!
- ²⁴ For Herren din Gud er en fortærende ild, en nidkjær Gud.
- ²⁵ Når du får barn og barnebarn og I blir gamle i landet, og I forsynder eder med å gjøre noget utskåret billede av noget slag, så I gjør hvad ondt er i Herrens, eders Guds øine og dermed egger ham til vrede,
- ²⁶ så tar jeg idag himmelen og jorden til vidne mot eder at I visselig snart skal utryddes av det land som I nu drar inn i over Jordan og skal ta i eie; I skal ikke leve mange dager der, men bli helt ødelagt.
- ²⁷ Herren skal sprede eder blandt folkene, så bare en liten flokk av eder blir tilbake blandt de hedningefolk Herren fører eder bort til.
- ²⁸ Og der skal I dyrke guder som er gjort av menneskehender, stokk og sten, som ikke ser og ikke hører og ikke eter og ikke lukter.
- ²⁹ Der skal I søke Herren din Gud, og du skal finne ham når du søker ham av alt ditt hjerte og av all din sjel.
- ³⁰ Når du er i trengsel, og alle disse ting kommer over dig, i de siste dager, da skal du omvende dig til Herren din Gud og høre på hans røst.
- ³¹ For Herren din Gud er en barmhjertig Gud; han skal ikke slippe dig og ikke la dig gå til grunne; han skal ikke glemme den pakt med dine fedre som han tilsvor dem.
- ³² For spør bare om de fremfarne dager, som var før din tid, like fra den dag da Gud skapte menneskene på jorden, og spør fra den ene ende av himmelen til den andre om det er hendt eller hørt noget som er så stort som dette,
- ³³ om noget folk har hørt Guds røst tale midt ut av ilden, således som du har gjort, og er blitt i live,
- ³⁴ eller om Gud har prøvd på å komme og ta sig et folk midt ut av et annet folk ved prøvelser, ved tegn og undergjerninger og ved krig og med sterk hånd og utrakt arm og store, forferdelige gjerninger, således som du med egne øine har sett Herren eders Gud gjorde med eder i Egypten.
- ³⁵ Du har fått se alt dette, forat du skal vite at Herren han er Gud, og ingen uten han alene.
- ³⁶ Fra himmelen har han latt dig høre sin røst for å lære dig, og på jorden har han latt dig se sin store ild, og hans ord har du hørt midt ut av ilden.
- ³⁷ Og fordi han elsket dine fedre og utvalgte deres efterkommere, så førte han dig selv med sin store kraft ut av Egypten
- ³⁸ for å drive ut for dig større og sterkere folk enn du er, og føre dig inn og gi dig deres land til arv, som det kan sees på denne dag.
- ³⁹ Så skal du da idag vite og ta dig det til hjerte at Herren han er Gud både i himmelen der oppe og på jorden her nede, han og ingen annen.
- ⁴⁰ Og du skal ta vare på hans lover og hans bud, som jeg gir dig idag, forat det kan gå dig vel og dine barn efter dig, og forat du kan leve mange dager i det land Herren din Gud gir

dig til evig eie.

⁴¹ På den tid skilte Moses ut tre byer på hin side Jordan, på østsiden,

⁴² forat en manndraper som hadde slått sin næste ihjel av vanvare og uten før å ha båret hat til ham, kunde fly dit -- til en av disse byer -- og redde livet;

⁴³ det var Beser i ørkenen på sletten for rubenittene, og Ramot i Gilead for gadittene, og Golan i Basan for manassittene.

⁴⁴ Og dette er den lov som Moses la frem for Israels barn;

⁴⁵ dette er de vidnesbyrd og forskrifter og bud som Moses forkynte Israels barn da de var gått ut av Egypten,

⁴⁶ på hin side [østenfor] Jordan i dalen midt imot Bet-Peor, i det land som hadde tilhørt amorittenes konge Sihon, han som bodde i Hesbon, og som Moses og Israels barn slo da de var gått ut av Egypten;

⁴⁷ da inntok de både hans land og Basan-kongen Ogs land, begge amoritterkongenes land på hin side Jordan, på østsiden,

⁴⁸ fra Aroer, som ligger ved bredden av Arnon-åen, til fjellet Sion, det er Hermon,

⁴⁹ og hele ødemarken på hin side Jordan, på østsiden, like til Ødemarks-havet nedenfor Pisga-liene.

KAPITTEL 5

Og Moses kalte hele Israel til sig og sa til dem: Hør, Israel, de lover og de bud som jeg taler for eders ører idag, og lær dem og ta vare på dem så I holder dem!

² Herren vår Gud gjorde en pakt med oss på Horeb.

³ Ikke med våre fedre gjorde Herren denne pakt, men med oss, vi som er her, alle vi som er i live idag.

⁴ syn til åsyn talte Herren med eder på fjellet midt ut av ilden.

⁵ Jeg stod dengang mellom Herren og eder for å kunngjøre eder Herrens ord, for I var redde for ilden og gikk ikke op på fjellet. Og han sa:

⁶ Jeg er Herren din Gud, som førte dig ut av Egyptens land, av trælehuset.

⁷ Du skal ikke ha andre guder foruten mig.

⁸ Du skal ikke gjøre dig noget utskåret billede, nogen avbildning av det som er oppe i himmelen, eller av det som er nede på jorden, eller av det som er i vannet nedenfor jorden.

⁹ Du skal ikke tilbede dem og ikke tjene dem; for jeg, Herren din Gud, er en nidkjær Gud, som hjemsøker fedres misgjerning på barn, på dem i tredje og på dem i fjerde ledd, på dem som hater mig,

¹⁰ og som gjør miskunnhet mot tusen ledd, mot dem som elsker mig og holder mine bud.

¹¹ Du skal ikke misbruke Herrens, din Guds navn; for Herren vil ikke holde den uskyldig som misbruker hans navn.

¹² Ta hviledagen i akt så du holder den hellig, således som Herren din Gud har befalt dig!

¹³ Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning.

¹⁴ Men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud; da skal du intet arbeid gjøre, hverken du eller din sønn eller din datter eller din tjener eller din tjenestepike eller din okse eller ditt asen eller noget av dine dyr eller den fremmede som er hos dig innen dine porter, forat din tjener og din tjenestepike kan få hvile likesom du.

¹⁵ For du skal komme i hu at du selv var tjener i Egyptens land, og at Herren din Gud førte

dig ut derfra med sterk hånd og utrakt arm; derfor har Herren din Gud befalt dig å holde sabbatsdagen.

16 Hedre din far og din mor, således som Herren din Gud har befalt dig, så dine dager må bli mange, og det må gå dig vel i det land Herren din Gud gir dig.

17 Du skal ikke slå ihjel.

18 Og du skal ikke drive hor.

19 Og du skal ikke stjele.

20 Og du skal ikke si falskt vidnesbyrd mot din næste.

21 Og du skal ikke begjære din næstes hustru. Og du skal ikke begjære din næstes hus, hans jord eller hans tjener eller hans tjenestepike, hans okse eller hans asen eller noget som hører din næste til.

22 Disse ord talte Herren på fjellet med høi røst til hele eders menighet midt ut av ilden, skyen og mørket og la intet til, og han skrev dem på to stentavler og gav mig dem.

23 Men da I hørte røsten midt ut av mørket, mens fjellet stod i brennende lue, da kom I til mig, alle overhodene for eders stammer og eders eldste,

24 og I sa: Se, Herren vår Gud har latt oss skue sin herlighet og sin storhet, og vi har hørt hans røst midt ut av ilden; på denne dag har vi sett at Gud kan tale med et menneske, og det allikevel blir i live.

25 Hvorfor skal vi da dø? For denne store ild vil fortære oss; dersom vi ennu lenger skal høre Herrens, vår Guds røst, må vi dø.

26 For hvem er der på hele jorden som har hørt den levende Guds røst tale midt ut av ilden som vi, og allikevel er blitt i live?

27 Gå du nær til og hør alt det Herren vår Gud sier, så kan du tale til oss alt det Herren vår Gud taler til dig, og vi vil høre på det og gjøre efter det.

28 Og Herren hørte eders ord da I talte til mig, og Herren sa til mig: Jeg har hørt de ord som dette folk har talt til dig; de har talt vel i alt de har sagt.

29 Måtte de bare alle dager ha det samme hjertelag til å frykte mig og ta vare på alle mine bud, så det kan gå dem og deres barn vel til evig tid!

30 Gå og si til dem: Vend tilbake til eders telter!

31 Men stå du her hos mig, så vil jeg tale til dig alle de bud og lover og forskrifter som du skal lære dem, og som de skal leve efter i det land jeg gir dem til eie.

32 Så akt nu på det som Herren eders Gud har befalt eder, og gjør efter det! I skal ikke vike av, hverken til høire eller til venstre.

33 På hele den vei Herren eders Gud har befalt eder, skal I vandre, så I må leve, og det må gå eder vel, og eders dager bli mange i det land I skal ta i eie.

KAPITTEL 6

Dette er de bud, de lover og de forskrifter som Herren eders Gud har befalt mig å lære eder, og som I skal leve efter i det land I drar over til og skal ta i eie --

2 forat du skal frykte Herren din Gud og ta vare på alle hans lover og bud, som jeg byder dig, både du og din sønn og din sønnesønn, alle ditt livs dager, og forat dine dager må bli mange.

3 Så hør, Israel, og akt vel på å holde dem, så det må gå dig vel, og I må økes og bli tallrike, således som Herren, dine fedres Gud, har tilsagt dig -- i et land som flyter med melk og honning.

- ⁴ Hør, Israel! Herren vår Gud, Herren er en.
- ⁵ Og du skal elske Herren din Gud av alt ditt hjerte og av all din sjel og av all din makt.
- ⁶ Og disse ord som jeg byder dig idag, skal du gjemme i ditt hjerte.
- ⁷ Og du skal innprente dine barn dem, og du skal tale om dem når du sitter i ditt hus, og når du går på veien, og når du legger dig, og når du står op.
- ⁸ Og du skal binde dem som et tegn på din hånd, og de skal være som en minneseddel på din panne.
- ⁹ Og du skal skrive dem på dørstolpene i ditt hus og på dine porter.
- ¹⁰ Og når Herren din Gud fører dig inn i det land han har tilsvoret dine fedre Abraham, Isak og Jakob å ville gi dig-store og gode byer som du ikke har bygget,
- ¹¹ og hus fulle av alle gode ting, som du ikke har fylt, og uthugne brønner som du ikke har uthugget, vingårder og oljetrær som du ikke har plantet -- når du da eter og blir mett,
- ¹² da ta dig i vare at du ikke glemmer Herren, som førte dig ut av Egyptens land, av trælehuset!
- ¹³ Herren din Gud skal du frykte, og ham skal du tjene, og ved hans navn skal du sverge.
- ¹⁴ I skal ikke følge andre guder, av de folks guder som bor rundt omkring eder --
- ¹⁵ for en nidkjær Gud er Herren din Gud, som er i din midte-forat ikke Herrens, din Guds vrede skal optendes mot dig, og han skal utrydde dig av jorden.
- ¹⁶ I skal ikke friste Herren eders Gud, således som I fristet ham i Massa.
- ¹⁷ I skal ta vare på Herrens, eders Guds bud og hans vidnesbyrd og hans forskrifter, som han har gitt dig.
- ¹⁸ Og du skal gjøre det som er rett og godt i Herrens øine, forat det må gå dig vel, og du må komme inn i det gode land som Herren har tilsvoret dine fedre, og ta det i eie,
- ¹⁹ og han skal drive ut alle dine fiender for dig, således som Herren har sagt.
- ²⁰ Når din sønn i fremtiden spør dig og sier: Hvorledes er det med de vidnesbyrd og de forskrifter og de bud som Herren vår Gud har gitt eder?
- ²¹ da skal du si til ham: Vi var træler hos Farao i Egypten; men Herren førte oss ut av Egypten med sterk hånd.
- ²² Og Herren gjorde store og ødeleggende tegn og under på egypterne, på Farao og på hele hans hus for våre øine.
- ²³ Men oss førte han ut derfra for å føre oss inn i det land han hadde tilsvoret våre fedre, og gi oss det.
- ²⁴ Og Herren bød oss å holde alle disse lover, å frykte Herren vår Gud, forat det skulde gå oss vel alle dager, og han holde oss i live, som det er gått til denne dag.
- ²⁵ Og det skal tjene oss til rettferdighet, når vi akter vel på å holde alle disse bud for Herrens, vår Guds åsyn, således som han bød oss.

KAPITTEL 7

- N**år Herren din Gud har ført dig inn i det land du nu drar inn i og skal ta i eie, og han driver ut mange folk for dig, hetittene og girgasittene og amorittene og kana'anittene og ferisittene og hevittene og jebusittene, syv folk, som er større og sterkere enn du,
- ² og når Herren din Gud gir dem i din vold, så du vinner over dem, da skal du slå dem med bann; du skal ikke gjøre pakt med dem og ikke vise dem nåde.
- ³ Du skal ikke inngå svogerskap med dem; du skal ikke gi dine døtre til hans sønner og

ikke ta hans døtre til hustruer for dine sønner;

⁴ for de vil få dine sønner til å vike av fra mig, så de dyrker andre guder, og da vil Herrens vrede optendes mot eder, og han vil hastig gjøre ende på dig.

⁵ Men således skal I gjøre med dem: Deres altere skal I bryte ned, og deres billedstøtter skal I slå sønder, og deres Astarte-billeder skal I hugge i stykker, og deres utskårne billeder skal I brenne op med ild.

⁶ For et hellig folk er du for Herren din Gud; dig har Herren din Gud utvalgt av alle de folk som er på jorden, til å være hans eiendomsfolk.

⁷ Ikke fordi I var større enn alle andre folk, fant Herren behag i eder, så han utvalgte eder, for I er det minste blandt alle folk;

⁸ men fordi Herren elsket eder, og fordi han vilde holde den ed han hadde svoret eders fedre, derfor førte Herren eder ut med sterk hånd og fridde dig ut av trælehuset, fra Faraos, egypterkongens hånd.

⁹ Så vit da at Herren din Gud han er Gud, den trofaste Gud, som holder sin pakt og bevarer sin miskunnhet mot tusen ledd, mot dem som elsker ham og holder hans bud,

¹⁰ men som gjengjelder dem som hater ham, like op i deres øine, så han lar dem omkomme. Han er ikke sen når det gjelder den som hater ham; like op i hans øine gjengjelder han ham.

¹¹ Så ta da vare på det bud og de lover og de forskrifter som jeg idag byder dig å holde.

¹² Når I nu hører disse bud og tar vare på dem og holder dem, da skal Herren din Gud holde fast ved den pakt og den miskunnhet han har tilsvoret dine fedre.

¹³ Han skal elske dig og velsigne dig og øke din ætt, og han skal velsigne ditt livs frukt og ditt lands frukt, ditt korn og din most og din olje, det som faller av ditt storfe, og det som fødes av ditt småfe, i det land han har tilsvoret dine fedre å ville gi dig.

¹⁴ Velsignet skal du være fremfor alle andre folk; der skal ingen ufruktbar være blandt dine menn eller dine kvinner, og heller ikke blandt ditt fe.

¹⁵ Herren skal holde all sykdom borte fra dig, og ingen av Egyptens onde syker, som du kjenner, skal han legge på dig, men han skal legge dem på alle dem som hater dig.

¹⁶ Alle de folk som Herren din Gud gir i din hånd, skal du fortære; du skal ikke spare dem. Og du skal ikke dyrke deres guder; for det vil bli en snare for dig.

¹⁷ Men om du tenker som så: Disse folk er større enn jeg, hvorledes skal jeg makte å drive dem ut? --

¹⁸ da skal du ikke være redd for dem; du skal komme i hu hvad Herren din Gud gjorde med Farao og med alle egypterne,

¹⁹ de store plager som du så for dine øine, og de tegn og under og den sterke hånd og den utrakte arm hvormed Herren din Gud førte dig ut; det samme skal Herren din Gud gjøre med alle de folk du reddes for.

²⁰ Endog hvepser skal Herren din Gud sende mot dem, til alle de er omkommet som er blitt tilbake og har skjult sig for dig.

²¹ Du skal ikke forferdes for dem; for Herren din Gud er i din midte, en stor og forferdelig Gud.

²² Herren din Gud vil litt efter litt drive disse folk ut for dig; du skal ikke makte å gjøre ende på dem i hast; for da kom villdyrene til å bli for mange for dig.

²³ Herren din Gud skal gi dem i din vold og slå dem med stor forvirring, til de er ødelagt.

²⁴ Og han skal gi deres konger i din hånd, og du skal tilintetgjøre deres navn under himmelen; der skal ingen kunne stå sig mot dig, til du har utryddet dem.

²⁵ Deres guders utskårne billeder skal I brenne op med ild; du skal ikke attrå sølvet eller gullet som er på dem, eller ta det til dig, forat det ikke skal bli til en snare for dig; for det er en vederstyggelighet for Herren din Gud,

²⁶ og du skal ikke la nogen vederstyggelighet komme inn i ditt hus, så du blir slått med bann likesom det; du skal avsky det og akte det for en vederstyggelighet, for det er slått med bann.

KAPITTEL 8

Alle de bud jeg gir dig idag, skal I akte vel på å holde, forat I må leve og bli tallrike og komme inn i det land Herren har tilsvoret eders fedre, og ta det i eie.

² Og du skal komme i hu hele den vei Herren din Gud har ført dig på i disse firti år i ørkenen for å ydmyke dig og prøve dig og for å kjenne hvad som var i ditt hjerte, om du vilde ta vare på hans bud eller ikke.

³ Og han ydmyket dig og lot dig hunge, og han gav dig manna å ete, en mat som hverken du eller dine fedre kjente, fordi han vilde la dig vite at mennesket ikke lever av brød alene, men at mennesket lever av hvert ord som går ut av Herrens munn.

⁴ Dine klær blev ikke utslitt på dig, og din fot blev ikke hoven i disse firti år.

⁵ Så forstå da i ditt hjerte at likesom en mann optukter sin sønn, således optuktet Herren din Gud dig,

⁶ og hold Herrens, din Guds bud, så du vandrer på hans veier og frykter ham!

⁷ Når Herren din Gud fører dig inn i et godt land, et land med rinnende bekker, med kilder og dype vann, som veller frem i dalene og på fjellene,

⁸ et land med hvete og bygg og vintrær og fikentrær og granatepletrær, et land med oljetrær og honning,

⁹ et land hvor du ikke skal ete ditt brød i armod, hvor du intet skal mangle, et land hvor stenene er jern, og hvor du kan hugge ut kobber av fjellene,

¹⁰ og når du så eter og blir mett og lover Herren din Gud for det gode land han har gitt dig,

¹¹ da vakt dig for å glemme Herren din Gud, så du ikke tar vare på hans bud og hans forskrifter og hans lover, som jeg pålegger dig idag,

¹² og vakt dig at du ikke, når du eter og blir mett og bygger gode hus og bor i dem,

¹³ og ditt storfe og ditt småfe økes, og ditt sølv og ditt gull økes, og all din eiendom økes,

¹⁴ at du da ikke ophører dig i ditt hjerte, så du glemmer Herren din Gud, som førte dig ut av Egyptens land, av trælehuset,

¹⁵ han som ledet dig i den store og forferdelige ørken blandt giftige slanger og skorpioner og på tørre ødemarker, hvor det ikke fantes vann, han som lot vann strømme ut for dig av den hårde klippe,

¹⁶ han som i ørkenen gav dig manna å ete, en mat som dine fedre ikke kjente, for å ydmyke dig og prøve dig og så til sist gjøre vel imot dig.

¹⁷ Si da ikke ved dig selv: Det er min kraft og min sterke hånd som har vunnet mig denne rikdom,

¹⁸ men kom Herren din Gud i hu! For det er han som gir dig kraft til å vinne dig rikdom, fordi han vil holde sin pakt som han tilsvor dine fedre, således som det kan sees på denne dag.

¹⁹ Men dersom du glemmer Herren din Gud og følger andre guder og dyrker dem og

tilbeder dem, da vidner jeg mot eder idag at I visselig skal omkomme.

²⁰ Likesom de hedninger Herren lar omkomme for eder, således skal også I omkomme, fordi I ikke hører på Herrens, eders Guds røst.

KAPITTEL 9

Hør, Israel! Du går nu over Jordan for å komme inn og legge under dig folk som er større og sterkere enn du, og som har store byer med murer som når til himmelen,

² et stort folk og høit av vekst, anakittenes barn, som du selv kjenner, og som du selv har hørt det ord om: Hvem kan stå sig mot Anaks barn?

³ Så skal du da vite idag at Herren din Gud, han som går frem foran dig som en fortærende ild, han skal ødelegge dem, og han skal ydmyke dem for dig, så du skal drive dem bort og tilintetgjøre dem i hast, således som Herren har sagt til dig.

⁴ Når nu Herren din Gud driver dem ut for dig, må du ikke tenke som så: Det er for min rettferdighets skyld Herren har ført mig inn i dette land og latt mig få det til eiendom. Nei, det er for disse hedningers ugudelighets skyld Herren driver dem ut for dig.

⁵ Ikke for din rettferdighets skyld eller for ditt opriktige hjertes skyld kommer du inn i deres land og tar det i eie; men det er for deres ugudelighets skyld Herren din Gud driver disse hedninger ut for dig, og for å holde det ord Herren har svoret dine fedre Abraham, Isak og Jakob.

⁶ Så skal du da vite at det ikke er for din rettferdighets skyld Herren din Gud gir dig dette gode land til eie; for du er et hårdnakket folk.

⁷ Kom i hu og glem ikke hvorledes du vakte Herrens, din Guds vrede i ørkenen! Like fra den dag du gikk ut av Egyptens land, og til I kom til dette sted, har I vært gjenstridige mot Herren.

⁸ Allerede ved Horeb vakte I Herrens vrede, og Herren harmedes på eder, så han vilde ha gjort ende på eder.

⁹ Da jeg var gått op på fjellet for å ta imot stentavlene, tavlene med den pakt som Herren hadde gjort med eder, blev jeg på fjellet i firti dager og firti netter uten å ete brød og uten å drikke vann.

¹⁰ Og Herren gav mig de to stentavler, skrevet med Guds finger, og på dem stod alle de ord Herren hadde talt med eder på fjellet midt ut av ilden den dag I var samlet der.

¹¹ Det var da de firti dager og firti netter var til ende at Herren gav mig de to stentavler, paktens tavler.

¹² Og Herren sa til mig: Skynd dig og stig ned herfra! Ditt folk, som du førte ut av Egypten, har fordervet sin vei; de er hastig veket av fra den vei jeg bød dem å vandre; de har gjort sig et støpt billede.

¹³ Og Herren sa til mig: Jeg har lagt merke til dette folk og sett at det er et hårdnakket folk.

¹⁴ La nu mig få råde, så vil jeg gjøre ende på dem og utslette deres navn under himmelen, og jeg vil gjøre dig til et sterkere og større folk enn dette.

¹⁵ Da vendte jeg mig og gikk ned av fjellet, mens fjellet stod i brennende lue, og i mine to hender hadde jeg paktens to tavler.

¹⁶ Og jeg fikk se at I hadde syndet mot Herren eders Gud og gjort eder en støpt kalv; I var hastig veket av fra den vei Herren hadde befalt eder å vandre.

¹⁷ Så tok jeg og kastet fra mig begge tavlene som jeg hadde i mine hender, og slo dem i stykker for eders øine.

18 Og jeg kastet mig ned for Herrens åsyn, likesom første gang, i firti dager og firti netter, uten å ete brød og uten å drikke vann -- for alle eders synders skyld som I hadde forsyndet eder med ved å gjøre det som ondt var i Herrens øine, så I egget ham til vrede.

19 For jeg fryktet for den vrede og harme som optendtes mot eder hos Herren, så han vilde gjøre ende på eder. Og Herren hørte mig denne gang og.

20 Også på Aron var Herren så vred at han vilde ødelegge ham; men jeg bad også for Aron den gang.

21 Men eders syndige verk, kalven som I hadde gjort, tok jeg og kastet på ilden og knuste og malte den vel, til den blev til fint støv, og støvet kastet jeg i bekken som flyter ned fra fjellet.

22 Også i Tabera og i Massa og i Kibrot-Hatta'ava vakte I Herrens vrede.

23 Og da Herren sendte eder fra Kades-Barnea og sa: Dra op og innta landet som jeg har gitt eder, da var I gjenstridige mot Herrens, eders Guds ord og trodde ikke på ham og hørte ikke på hans røst.

24 Gjenstridige har I vært mot Herren så lenge jeg har kjent eder.

25 Så kastet jeg mig da ned for Herrens åsyn i de firti dager og firti netter I vet, fordi Herren hadde sagt at han vilde gjøre ende på eder.

26 Og jeg bad til Herren og sa: Herre, Herre, ødelegg ikke ditt folk og din arv, som du frelste med din store kraft, og som du førte ut av Egypten med sterk hånd!

27 Kom i hu dine tjenere Abraham, Isak og Jakob! Se ikke på dette folks hårdhet og dets ugudelighet og dets synd,

28 forat ikke de som bor i det land du har ført oss ut av, skal si: Fordi Herren ikke maktet å føre dem inn i det land han hadde tilsagt dem, og fordi han hatet dem, førte han dem ut i ørkenen og lot dem omkomme der.

29 De er jo ditt folk og din arv, som du har ført ut med din store kraft og med din utrakte arm.

KAPITTEL 10

På samme tid sa Herren til mig: Hugg dig ut to stentavler likesom de første, og stig op på fjellet til mig, og gjør dig også en ark av tre;

2 så vil jeg skrive på tavlene de ord som stod på de første tavler, de som du slo i stykker, og du skal legge dem i arken.

3 Da gjorde jeg en ark av akasietre og hugg ut to stentavler likesom de første, og jeg gikk op på fjellet med de to tavler i min hånd.

4 Og han skrev på tavlene det samme som var skrevet første gang, de ti ord som Herren hadde talt til eder på fjellet midt ut av ilden den dag I var samlet der; og Herren gav mig dem.

5 Så vendte jeg mig og gikk ned av fjellet og la tavlene i den ark jeg hadde gjort; og der blev de liggende, således som Herren hadde befalt mig.

6 Så brøt Israels barn op fra Bene-Ja'akans brønner og kom til Mosera; der døde Aron, og der blev han begravet, og hans sønn Eleasar tjente som prest i hans sted.

7 Derfra drog de til Gudgoda, og fra Gudgoda til Jotbata, et land med mange bekker.

8 På den tid skilte Herren ut Levi stamme til å bære Herrens pakts-ark og til å stå for Herrens åsyn og tjene ham og velsigne i hans navn, som de har gjort til denne dag.

9 Derfor fikk Levi ingen del eller arv med sine brødre; Herren er hans arv, således som

Herren din Gud har sagt til ham.

¹⁰ Så blev jeg da på fjellet likesom første gang i firti dager og firti netter; og Herren hørte mig også denne gang, Herren vilde ikke ødelegge dig.

¹¹ Og Herren sa til mig: Stå op og gå avsted og dra frem foran folket, forat de kan komme inn i det land jeg har svoret deres fedre å ville gi dem, og ta det i eie.

¹² Og nu, Israel, hvad krever Herren din Gud av dig uten at du skal frykte Herren din Gud og vandre på alle hans veier og elske ham og tjene Herren din Gud av alt ditt hjerte og av all din sjel,

¹³ så du tar vare på Herrens bud og hans lover, som jeg byder dig idag, forat det kan gå dig vel?

¹⁴ Se, Herren din Gud hører himlene til og himlenes himler, jorden og alt det som er på den.

¹⁵ Men bare i dine fedre fant Herren behag, så han elsket dem; og han utvalgte eder, deres efterkommere, fremfor alle andre folk, således som det kan sees på denne dag.

¹⁶ Så omskjær da eders hjertes forhud, og vær ikke mere så hårdnakkede!

¹⁷ For Herren eders Gud han er gudenenes Gud og herrenes Herre, den store, den mektige og den forferdelige Gud, som ikke gjør forskjell på folk og ikke tar imot gaver,

¹⁸ som hjelper den farløse og enken til deres rett, og som elsker den fremmede, så han gir ham føde og klær.

¹⁹ Derfor skal også I elske den fremmede; I har selv vært fremmede i Egyptens land.

²⁰ Herren din Gud skal du frykte, ham skal du tjene, og ham skal du holde fast ved, og ved hans navn skal du sverge.

²¹ Han er din ros, og han er din Gud, som har gjort disse store og forferdelige ting for dig som dine øine har sett.

²² Sytti i tallet drog dine fedre ned til Egypten; men nu har Herren din Gud gjort dig tallrik som himmelens stjerner.

KAPITTEL 11

Så skal du da elske Herren din Gud og ta vare på det han vil ha varetatt, hans lover og hans forskrifter og hans bud, alle dager.

² Og I skal idag -- for det er ikke eders barn jeg taler med, de som ikke kjenner det og ikke har sett det -- komme I hu Herrens, eders Guds optuktelse, hans storhet, hans sterke hånd og hans utrakte arm

³ og hans tegn og gjerninger, som han gjorde i Egypten med Farao, kongen i Egypten, og med hele hans land,

⁴ og hvad han gjorde med egypternes hær, med deres hester og vogner, da han lot det Røde Havs vann strømme sammen over dem mens de forfulgte eder, og lot dem gå til grunne, så ingen har sett dem mere til denne dag,

⁵ og hvad han gjorde med eder i ørkenen inntil I kom til dette sted,

⁶ og hvad han gjorde med Datan og Abiram, sønnene til Eliab, Rubens sønn, da jorden lukket op sin munn og midt iblandt hele Israel slukte dem og deres hus og deres telter og hvert liv som var i følge med dem;

⁷ for I har selv med egne øine sett alle de storverk Herren har gjort.

⁸ Ta da vare på alle de bud jeg gir dig idag, forat I kan bli sterke og komme inn og eie det land I nu drar over til og skal ta i eie,

- ⁹ og forat I kan få leve lenge i det land Herren tilsvor eders fedre å ville gi dem og deres ætt, et land som flyter med melk og honning.
- ¹⁰ For det land du kommer inn i og skal ta i eie, er ikke som Egyptens land, som I drog ut fra, hvor du sådde din sæd og så vannet jorden med din fot som en kålhav.
- ¹¹ Men det land I drar over til og skal ta i eie, er et land med fjell og daler, som drikker vann av himmelens regn,
- ¹² et land som Herren din Gud bærer omsorg for; alltid hviler Herrens, din Guds øine på det, fra årets begynnelse til dets ende.
- ¹³ Dersom I nu er lydige mot mine bud, som jeg gir eder idag, så I elsker Herren eders Gud og tjener ham av alt eders hjerte og av all eders sjel,
- ¹⁴ da vil jeg gi eders land regn i rette tid, høstregn og vårregn, og du skal samle i hus ditt korn og din most og din olje,
- ¹⁵ og for ditt fe vil jeg gi dig gress på dine marker, og du skal ete og bli mett.
- ¹⁶ Ta eder i vare at eders hjerte ikke dåres, så I viker av og dyrker andre guder og tilbeder dem,
- ¹⁷ og Herrens vrede optendes mot eder, og han lukker himmelen til, så det ikke kommer regn, og jorden ikke gir sin grøde, og I hastig blir utryddet av det gode land Herren gir eder.
- ¹⁸ Så legg eder da disse mine ord på hjerte og på sinne og bind dem som et tegn på eders hånd og la dem være som en minneseddel på eders panne
- ¹⁹ og lær eders barn dem ved å tale om dem når du sitter i ditt hus, og når du går på veien, og når du legger dig, og når du står op,
- ²⁰ og skriv dem på dørstolpene i ditt hus og på dine porter,
- ²¹ forat eders og eders barns dager må bli mange i det land som Herren tilsvor eders fedre å ville gi dem, og I må leve der like så lenge som himmelen hvelver sig over jorden.
- ²² For tar I vare på alle disse bud som jeg byder eder å holde, så I elsker Herren eders Gud og vandrer på alle hans veier og holder fast ved ham,
- ²³ da skal Herren drive ut alle disse folk for eder, og I skal jage bort folk som er større og tallrikere enn I selv.
- ²⁴ Hvert sted I treder på med eders fot, skal høre eder til; fra ørkenen og Libanon, fra den store elv, elven Frat, og til havet i vest skal eders landemerker nå.
- ²⁵ Ingen skal kunne stå sig imot eder; redsel for eder og frykt for eder skal Herren eders Gud la komme over hele det land I treder på, således som han har sagt til eder.
- ²⁶ Se, jeg legger idag frem for eder velsignelse og forbannelse:
- ²⁷ velsignelsen, så sant I lyder Herrens, eders Guds bud, som jeg gir eder idag,
- ²⁸ og forbannelsen, dersom I ikke lyder Herrens, eders Guds bud, men viker av fra den vei jeg idag byder eder å vandre på, og følger andre guder, som I ikke kjenner.
- ²⁹ Og når Herren din Gud fører dig inn i det land du nu drar inn i og skal ta i eie, da skal du lyse velsignelsen på fjellet Garisim og forbannelsen på fjellet Ebal.
- ³⁰ Disse to fjell ligger, som i vet, på hin side Jordan bortenfor veien som bærer mot vest, i kana'anittenes land, de som bor i ødemarken midt imot Gilgal, ved Mores terebintelund.
- ³¹ For nu går I over Jordan for å komme inn og ta det land i eie som Herren eders Gud gir eder, og I skal ta det i eie og bo der.
- ³² Akt da vel på at I holder alle de bud og lover som jeg idag legger frem for eder!

KAPITTEL 12

Dette er de bud og de lover I skal akte på å leve efter i det land som Herren, dine fedres Gud, har gitt dig til eie, alle de dager I lever på jorden:

² I skal ødelegge alle de steder hvor hedningene som I skal drive bort, har dyrket sine guder, på de høie fjell og på haugene og under hvert grønt tre;

³ I skal rive ned deres altere og slå deres billedstøtter sønder, og deres Astarte-billeder skal I brenne op med ild, og de utskårne billeder av deres guder skal I hugge i stykker og utslette deres navn fra det sted hvor de stod.

⁴ I skal ikke gjøre som de når I dyrker Herren eders Gud,

⁵ men til det sted Herren eders Gud utvelger av alle eders stammer for å la sitt navn bo der, dit skal I søke, og dit skal du komme.

⁶ Og dit skal I føre eders brennoffer og eders slakteroffer og eders tiender og eders hendes gaver og eders lovede offer og eders frivillige offer og det førstefødte av eders storfe og av eders småfe,

⁷ og der skal I ete for Herrens, eders Guds åsyn og glede eder med eders husfolk over alt det I har vunnet ved eders arbeid, alt det Herren din Gud har velsignet dig med.

⁸ I skal ikke gjøre således som vi gjør her idag, enhver det som tykkes ham å være rett;

⁹ for I er ennå ikke kommet inn til den hvile og den arv Herren din Gud gir dig.

¹⁰ Men når I er gått over Jordan og bor i det land Herren eders Gud gir eder til arv, og han har gitt eder ro for alle eders fiender rundt om, så I bor trygt,

¹¹ da skal det sted som Herren eders Gud utvelger for å la sitt navn bo der, være det eneste sted hvorhen I skal føre alt det jeg byder eder: eders brennoffere og eders slakteroffer, eders tiender og eders hendes gaver og alle eders utvalgte offer som I lover Herren.

¹² Og I skal være glade for Herrens, eders Guds åsyn, I og eders sønner og eders døtre og eders tjenere og eders tjenestepiker og levitten som bor hos eder; for han har ingen del eller arv med eder.

¹³ Vogt dig at du ikke ofrer dine brennoffer på noget sted som du selv utser dig!

¹⁴ Men på det sted som Herren utvelger i en av dine stammer, der skal du ofre dine brennoffer, og der skal du gjøre alt det jeg byder dig.

¹⁵ Men ellers kan du efter ditt hjertes lyst slakte og ete kjøtt rundt om i alle dine byer, efter som Herren din Gud gir dig sin velsignelse; den urene så vel som den rene kan ete av det som om det var et rådyr eller en hjort.

¹⁶ Men blodet må I ikke ete; I skal helle det ut på jorden likesom vann.

¹⁷ Hjemme i dine byer må du ikke ete tienden av ditt korn eller av din most eller av din olje, heller ikke det førstefødte av ditt storfe eller av ditt småfe, heller ikke noget av dine lovede offer eller dine frivillige offer eller din hånds gaver.

¹⁸ Men for Herrens, din Guds åsyn skal du ete det på det sted Herren din Gud utvelger, du og din sønn og din datter og din tjener og din tjenestepike og levitten som bor hos dig; og du skal glede dig for Herrens, din Guds åsyn over alt det du har vunnet ved ditt arbeid.

¹⁹ Vokt dig at du ikke glemmer levitten, så lenge du lever i ditt land!

²⁰ Når Herren din Gud utvider dine landemerker, således som han har tilsagt dig, og du sier: Jeg vilde gjerne ete kjøtt, fordi du har lyst til å ete kjøtt, da kan du ete kjøtt efter ditt hjertes lyst.

²¹ Hvis du har lang vei til det sted Herren din Gud utvelger for å la sitt navn bo der, da kan du gjøre som jeg har befalt dig, og slakte av ditt storfe og av ditt småfe, som Herren har gitt dig, og du kan ete det hjemme i dine byer efter ditt hjertes lyst.

- ²² Men du skal ete det som en eter et rådyr eller en hjort; både den urene og den rene kan ete det.
- ²³ Hold bare fast ved at du ikke eter blodet! For blodet er sjelen, og du skal ikke ete sjelen sammen med kjøttet.
- ²⁴ Du skal ikke ete det; du skal helle det ut på jorden likesom vann.
- ²⁵ Et det ikke, så skal det gå dig vel og dine barn etter dig, når du gjør det som er rett i Herrens øine.
- ²⁶ Men de hellige gaver som du vil gi, og dine lovede offer skal du ta og føre med dig til det sted som Herren utvelger.
- ²⁷ Og du skal ofre dine brennoffer, både kjøttet og blodet, på Herrens, din Guds alter; og av dine slaktoffer [de. takkoffer.] skal blodet helles ut på Herrens, din Guds alter, men kjøttet kan du ete.
- ²⁸ Akt vel på å lyde alle disse bud som jeg gir dig, forat det må gå dig vel og dine barn etter dig til evig tid, når du gjør det som godt og rett er i Herrens, din Guds øine.
- ²⁹ Når Herren din Gud har utryddet folkene for dig der hvor du nu kommer for å drive dem bort, og du har drevet dem bort og bor i deres land,
- ³⁰ da vakt dig at du ikke lar dig dåre og følger i deres spor, efterat de er utryddet for dig, og at du ikke spør efter deres guder og sier: Hvorledes tjente disse folk sine guder? Således vil også jeg gjøre.
- ³¹ Du skal ikke gjøre som de når du dyrker Herren din Gud; for alt det som er en vederstyggelighet for Herren, og som han hater, det gjør de for sine guder; endog sine sønner og sine døtre brenner de i ilden til ære for sine guder.
- ³² Alt det jeg byder eder, skal I akte vel på å gjøre; du skal ikke legge noget til og ikke ta noget fra.

KAPITTEL 13

Når det står frem en profet i din midte, eller en som har drømmer, og han varsler dig et tegn eller et under,

- ² og det virkelig skjer det tegn eller under som han talte til dig om, idet han sa: La oss følge andre guder -- sådanne som du ikke kjenner -- og la oss dyrke dem,
- ³ da skal du ikke høre på denne profets ord eller på ham som hadde drømmen; for Herren eders Gud vil bare prøve eder for å kjenne om I elsker Herren eders Gud av alt eders hjerte og av all eders sjel.
- ⁴ Herren eders Gud skal I følge, og ham skal I frykte; på hans bud skal I ta vare, og på hans røst skal I høre; ham skal I tjene, og ham skal I holde fast ved.
- ⁵ Men profeten eller han som hadde drømmen, skal late livet, fordi han tilskyndte til frafall fra Herren eders Gud, som førte eder ut av Egyptens land og fridde dig ut fra trælehuset, og fordi han vilde føre dig bort fra den vei som Herren din Gud har befalt dig å vandre; således skal du rydde det onde bort av din midte.
- ⁶ Om din bror, din mors sønn, eller din sønn eller din datter eller din hustru i din favn eller din venn, som du har så kjær som din egen sjel -- om nogen av disse lokker dig i lønndom og sier: La oss gå bort og dyrke andre guder -- sådanne som du og dine fedre ikke har kjent,
- ⁷ av de folks guder som bor rundt omkring eder, enten nær ved dig eller langt fra dig, fra jordens ene ende til den andre --

- ⁸ da skal du ikke samtykke og ikke høre på ham; du skal ikke spare ham og ikke ynkes over ham og ikke skjule ham,
- ⁹ men du skal slå ham ihjel; du skal selv være den første som løfter hånden mot ham for å avlive ham, og siden skal hele folket gjøre det samme.
- ¹⁰ Du skal stene ham, så han dør, fordi han søkte å føre dig bort fra Herren din Gud, som førte dig ut av Egyptens land, av trælehuset,
- ¹¹ og hele Israel skal høre det og frykte, så det ikke mere blir gjort så ond en gjerning mellom eder.
- ¹² Hører du si om nogen av de byer som Herren din Gud gir dig til å bo i:
- ¹³ Det er stått frem ugudelige menn av din midte, og de har forført innbyggerne i sin by og sagt: La oss gå bort og dyrke andre guder -- sådanne som I ikke kjenner --
- ¹⁴ da skal du granske og ransake og spørre nøie etter, og er det da sannhet, er det sikkert og visst at denne vederstyggelighet er gjort i din midte,
- ¹⁵ da skal du slå innbyggerne i denne by ihjel med sverdets egg; du skal bannlyse den og alt det som i den er; også feet der skal du slå med sverdets egg.
- ¹⁶ Alt byttet du tar der, skal du samle midt på torvet, og du skal brenne op både byen og alt byttet du har tatt, med ild som et heloffer for Herren din Gud, og den skal være en grushaug for alle tider, den skal ikke bygges op mere.
- ¹⁷ Ikke det minste av det bannlyste skal bli hengende ved din hånd, forat Herren må la sin brennende vrede fare og være dig nådig og miskunne sig over dig og gjøre dig tallrik, som han har svoret dine fedre,
- ¹⁸ når du hører på Herrens, din Guds røst, så du tar vare på alle hans bud, som jeg gir dig idag, og gjør det som er rett i Herrens, din Guds øine.

KAPITTEL 14

- I** er Herrens, eders Guds barn; I skal ikke skjære eder i eders kjøtt og ikke rake eder skallet over pannen av sorg over en avdød;
- ² for et hellig folk er du for Herren din Gud, og dig har Herren utvalgt av alle de folk som er på jorden, til å være ham et eiendomsfolk.
- ³ Du skal ikke ete noget som er en vederstyggelighet.
- ⁴ Dette er de firføtte dyr som I kan ete: oxen, fåret og gjeten,
- ⁵ hjorten og rådyret og dådyret og stenbukken og fjellgjeten og villoksen og villgjeten.
- ⁶ Alle de firføtte dyr som har klover og har dem tvekløvd helt igjennem, og som tygger drøv, dem kan I ete.
- ⁷ Det er bare disse I ikke skal ete blandt dem som tygger drøv, og blandt dem som har klover som er kløvd helt igjennem: kamelen og haren og fjellgrevlingen, for de tygger vel drøv, men har ikke klover, de skal være urene for eder,
- ⁸ og svinet, for det har vel klover, men tygger ikke drøv, det skal være urent for eder. Av disse dyrs kjøtt skal I ikke ete, og ved deres døde kroppar skal I ikke røre.
- ⁹ Dette kan I ete av alt det som er i vannet: Alt det som har finner og skjell, kan I ete;
- ¹⁰ men alt det som ikke har finner og skjell, skal I ikke ete, det skal være urent for eder.
- ¹¹ Alle rene fugler kan I ete;
- ¹² men disse fugler skal I ikke ete: landørnen og havørnen og fiskeørnen
- ¹³ og kråken og falcken, og glenten efter sine arter,

- 14** og alle ravnene efter sine arter,
15 og strutsen og gjøken og måken, og høken efter sine arter,
16 kattuglen og hubroen og nattravnen
17 og pelikanen og gribben og dykkeren
18 og storken, og heiren efter sine arter, og hærfuglen og flaggermusen.
19 Alt kryp som har vinger, skal være urent for eder, det skal I ikke ete.
20 Men alt flyvende som er rent, kan I ete.
21 I skal ikke ete noget selvdødt dyr; du kan gi det til den fremmede som bor hos dig, forat han kan ete det, eller du kan selge det til en utlending; for et hellig folk er du for Herren din Gud. Du skal ikke koke et kje i dets mors melk.
22 Du skal gi tiende av all din avgrøde, av sæden som vokser på marken år for år.
23 Og for Herrens, din Guds åsyn, på det sted han utvelger til å la sitt navn bo der, skal du ete tienden av ditt korn og din most og din olje og det førstefødte av ditt storfe og av ditt småfe, forat du kan lære å frykte Herren din Gud alle dager.
24 Men hvis veien er dig for lang, så du ikke makter å føre det dit, fordi det sted Herren din Gud utvelger til å la sitt navn bo der, er for langt borte fra dig, og har Herren din Gud velsignet dig rikelig,
25 så kan du selge det for penger, og pengene skal du knytte inn i et plagg og ta dem med dig til det sted som Herren din Gud utvelger.
26 For disse penger skal du så kjøpe alt hvad du har lyst til, storfe og småfe og vin og sterk drikk -- alt det ditt hjerte attrår -- og du skal ete det der for Herrens, din Guds åsyn og være glad, du og ditt hus.
27 Og levitten som bor hos dig, må du ikke glemme; for han har ingen del eller arv med dig.
28 Hvert tredje år skal du legge til side hele tienden av din avling i det år og opsamle den i dine byer,
29 og så skal levitten komme -- for han har ingen del eller arv med dig -- og den fremmede og den farløse og enken som bor hos dig, og de skal ete og bli mette, forat Herren din Gud må velsigne dig i alt det arbeid du tar dig fore.

KAPITTEL 15

Hvert syvende år skal du la være et eftergivelses-år.

- 2** Og således skal det være med eftergivelsen: Hver den som har til gode noget han har lånt sin næste, skal eftergi ham det; han skal ikke kreve sin næste og sin bror, fordi der er lyst eftergivelse til Herrens ære.
3 Utlendingen kan du kreve, men det du har til gode hos din bror, skal du eftergi.
4 Rettelig skulde det nu ikke finnes nogen fattig hos dig; for Herren din Gud skal velsigne dig i det land som Herren din Gud gir dig til arv og eie,
5 bare du er lydig mot Herrens, din Guds røst, så du akter vel på å holde alle disse bud som jeg gir dig idag;
6 for Herren din Gud vil da visselig velsigne dig, således som han har tilsagt dig, og du skal låne til mange folk, men selv skal du ikke trenge til å låne av nogen, og du skal herske over mange folk, men de skal ikke herske over dig.
7 Når det er en fattig hos dig, blandt dine brødre i nogen av byene i det land som Herren din Gud gir dig, da skal du ikke være hårdhjertet og lukke din hånd for din fattige bror;

- ⁸ men du skal lukke op din hånd for ham og låne ham det han mangler og trenger til.
- ⁹ Vokt dig at det ikke kommer en ond tanke op i ditt hjerte, så du sier: Nu er det snart det syvende år, eftergivelses-året, og du ser med onde øine på din fattige bror og ikke gir ham noget! For da kommer han til klage over dig til Herren, og du fører synd over dig.
- ¹⁰ Du skal gjerne gi ham, og det skal ikke gjøre ditt hjerte ondt når du gir ham; for da skal Herren din Gud velsigne dig i alt ditt arbeid og i alt det du tar dig fore.
- ¹¹ For fattige kommer det alltid til å være i landet; derfor byder jeg dig og sier: Du skal lukke op din hånd for din bror, for de trengende og fattige som du har i ditt land.
- ¹² Når nogen av ditt folk, en hebraisk mann eller kvinne, blir solgt [selger sig selv eller selges av andre.] til dig, da skal han tjene dig i seks år; men i det syvende år skal du gi ham fri, så han kan gå hvor han vil.
- ¹³ Og når du gir ham fri, skal du ikke la ham gå tomhendt fra dig.
- ¹⁴ Du skal sørge vel for ham med gaver av ditt småfe og fra din treskeplass og fra din vinperse; av det som Herren din Gud har velsignet dig med, skal du gi ham.
- ¹⁵ Du skal komme i hu at du selv har vært træl i Egyptens land, og at Herren din Gud fridde dig ut; derfor byder jeg dig dette idag.
- ¹⁶ Men sier han til dig: Jeg vil ikke gå bort fra dig, fordi han har det godt hos dig og holder av dig og dine,
- ¹⁷ da skal du ta en syl og stikke den gjennom hans øre inn i døren, så skal han være din tjener for all tid; det samme skal du gjøre med din tjenestepike.
- ¹⁸ La det ikke falle dig tungt at du gir ham fri og sender ham fra dig! For i seks år har han optjent for dig dobbelt så meget som du måtte ha gitt en dagarbeider i lønn, og Herren din Gud skal velsigne dig i alt det du gjør.
- ¹⁹ Alt førstefødt av hankjønn som fødes blandt ditt storfe og ditt småfe, skal du hellige Herren din Gud; du skal ikke bruke det førstefødte av ditt storfe til arbeid, og du skal ikke klippe det førstefødte av ditt småfe.
- ²⁰ For Herrens, din Guds åsyn skal du og ditt hus ete det hvert år på det sted Herren utvelger.
- ²¹ Men er det noget lyte på det, er det halt eller blindt eller har noget annet ondt lyte, da skal du ikke ofre det til Herren din Gud.
- ²² Hjemme i dine byer kan du ete det; både den urene og den rene kan ete det, som om det var et rådyr eller en hjort.
- ²³ Men dets blod skal du ikke ete; du skal helle det ut på jorden likesom vann.

KAPITTEL 16

Akt vel på måneden abib, så du holder påske for Herren din Gud! For i måneden abib førte Herren din Gud dig ut av Egypten ved nattetid.

² Og du skal slakte påskeoffer for Herren din Gud, småfe og storfe, på det sted Herren utvelger for å la sitt navn bo der.

³ Du skal ikke ete syret brød til det; i syv dager skal du ete usyret brød til det, trengsels brød -- for i hast drog du ut av Egyptens land -- forat du alle ditt livs dager skal komme i hu den dag du gikk ut av Egyptens land.

⁴ I syv dager skal det ikke finnes surdeig hos dig i hele ditt land, og av det kjøtt du slakter om aftenen den første dag, skal intet ligge natten over til om morgenen.

⁵ Du må ikke slakte påskeofferet i nogen av de byer som Herren din Gud gir dig;

- ⁶ men på det sted Herren din Gud utvelger for å la sitt navn bo der, skal du slakte påskeofferet om aftenen, ved solens nedgang, på samme tid som da du drog ut av Egypten.
- ⁷ Og du skal steke og ete det på det sted Herren din Gud utvelger; og om morgenen kan du vende tilbake og gå til dine telt.
- ⁸ Seks dager skal du ete usyret brød; men på den syvende dag skal det være festsammenkomst for Herren din Gud; da skal du intet arbeid gjøre.
- ⁹ Så skal du telle syv uker: Fra den tid du begynner å skjære kornet med sigden, skal du telle syv uker frem.
- ¹⁰ Og så skal du holde ukenes høitid for Herren din Gud og bære frem så meget som du frivillig vil gi, alt etter som Herren din Gud velsigner dig.
- ¹¹ Og du skal være glad for Herrens, din Guds åsyn på det sted Herren din Gud utvelger for å la sitt navn bo der, både du og din sønn og din datter og din tjener og din tjenestepike og levitten som bor hos dig, og den fremmede og den farløse og enken som du har hos dig.
- ¹² Og du skal komme i hu at du var træl i Egypten, og du skal ta vare på disse forskrifter og holde dem.
- ¹³ Løvsalenes høitid skal du holde i syv dager, når du har samlet inn fra din låve og fra din vinperse.
- ¹⁴ Og du skal være glad på din høitid, du og din sønn og din datter og din tjener og din tjenestepike og levitten og den fremmede og den farløse og enken som bor i dine byer.
- ¹⁵ Syv dager skal du holde høitid for Herren din Gud på det sted Herren utvelger; for Herren din Gud skal velsigne dig i all din avling og i alt det du tar dig fore, så du skal være full av glede.
- ¹⁶ Tre ganger om året skal alle menn blandt eder vise sig for Herrens, din Guds åsyn på det sted han utvelger: på de usyrede brøds høitid og på ukenes høitid og på løvsalenes høitid; og ingen skal vise sig for Herrens åsyn tomhendt,
- ¹⁷ men enhver med den gave han har råd til, efter den velsignelse som Herren din Gud har gitt dig.
- ¹⁸ Dommere og tilsynsmenn skal du innsette for dig i alle de byer som Herren din Gud gir dig, for hver av dine stammer, og de skal dømme folket efter lov og rett.
- ¹⁹ Du skal ikke bøie retten, du skal ikke gjøre forskjell på folk og ikke ta imot gaver; for gaven blinder vismenns øine og forvender de rettferdiges sak.
- ²⁰ Rettferdighet, rettferdighet skal du strebe efter, forat du må leve og eie det land Herren din Gud gir dig.
- ²¹ Du skal ikke sette et Astarte-billede av noget slags tre ved siden av Herrens, din Guds alter, det som du skal bygge dig,
- ²² og du skal ikke reise nogen billedstøtte, for det hater Herren din Gud.

KAPITTEL 17

Du skal ikke ofre Herren din Gud et stykke storfe eller småfe som har noget lyte eller nogen skade; for det er en vederstyggelighet for Herren din Gud.

² Dersom der i din midte, i en av de byer som Herren din Gud gir dig, finnes en mann eller kvinne som gjør det som ondt er i Herrens, din Guds øine, så han bryter hans pakt,

³ og han mot mitt bud går bort og dyrker andre guder og tilbeder dem eller solen eller

månen eller hele himmelens hær,

⁴ og dette blir meldt dig, og du får høre om det, da skal du nøie granske saken; og er det da sannhet, er det sikkert og visst at denne vederstyggelighet er gjort i Israel,

⁵ da skal du føre den mann eller den kvinne som har gjort denne onde gjerning, ut til byens port, og enten det er mann eller kvinne, skal du stene dem, så de dør.

⁶ Etter to eller tre vidners utsagn skal den late livet som skal dø; han skal ikke late livet bare etter ett vidnes utsagn.

⁷ Vidnene skal først løfte hånden for å avlive ham, og dernæst hele folket; således skal du rydde det onde bort av din midte.

⁸ Når en sak er dig for vanskelig å dømme i, enten det gjelder en drapssak eller en rettstrette eller et søksmål for skade på legemet eller i det hele nogen sak som der tvistes om i dine byer, da skal du gjøre dig rede og dra op til det sted Herren din Gud utvelger.

⁹ Og du skal gå til de levittiske prester og til den som er dommer på den tid, og spørre dig for hos dem, og de skal si dig hvad rett er.

¹⁰ Og du skal gjøre efter det de sier dig på det sted Herren utvelger; og du skal i alle stykker akte på å gjøre som de lærer dig.

¹¹ Etter den lov de lærer dig, og efter den dom de forkynner dig, skal du gjøre; du skal ikke vike fra det de sier dig, hverken til høire eller til venstre.

¹² Men den mann som er så overmodig at han ikke hører på presten, som står der for å tjene Herren din Gud, eller på dommeren, den mann skal dø; således skal du rydde det onde bort av Israel,

¹³ og alt folket skal høre det og frykte og ikke mere bære sig overmodig at.

¹⁴ Når du kommer inn i det land Herren din Gud gir dig, og du eier det og bor i det, og du så sier: Jeg vil sette en konge over mig, likesom alle de folk som bor rundt omkring mig,

¹⁵ da skal du sette den til konge over dig som Herren din Gud utvelger. En av dine brødre skal du sette til konge over dig, du må ikke sette over dig en fremmed mann, en som ikke er din bror.

¹⁶ Men han skal ikke holde mange hester og ikke sende folket tilbake til Egypten for å hente mange hester; for Herren har sagt til eder: I skal nu ikke mere vende tilbake den vei.

¹⁷ Han skal heller ikke ta sig mange hustruer, forat hans hjerte ikke skal komme på avveie; heller ikke skal han samle sig meget sølv og gull.

¹⁸ Når han så sitter på sin kongetrone, da skal han få denne lov hos de levittiske prester og la den skrive av for sig i en bok.

¹⁹ Og den skal han ha hos sig og lese i den alle sitt livs dager, forat han kan lære å frykte Herren sin Gud, så han tar vare på alle denne lovs ord og disse forskrifter og holder dem,

²⁰ forat han ikke skal ophøie sig over sine brødre og ikke vike av fra budet, hverken til høire eller til venstre. Da skal han leve lenge som konge i Israel, både han og hans sønner.

KAPITTEL 18

De levittiske prester, hele Levi stamme, skal ikke ha nogen del eller arv med Israel; av Herrens ildoffer og av hans arv skal de leve,

² men nogen arv skal de ikke ha blandt sine brødre; Herren er deres arv, således som han har sagt til dem.

³ Og dette skal være prestenes rettighet av folket -- av dem som ofrer et slaktoffer, enten

av storfeet eller av småfeet: De skal gi presten bogen og kjevene og vommen.

⁴ Førstegrøden av ditt korn, av din most og av din olje og den første ull av dine får skal du gi ham.

⁵ For ham har Herren din Gud utvalgt av alle dine stammer, forat han skal stå og tjene i Herrens navn, han og hans sønner, alle dager.

⁶ Når en levitt kommer fra en av dine byer rundt om i Israel, hvor han oppholder sig, til det sted Herren utvelger -- og komme kan han om han har lyst til det --

⁷ og han så gjør tjeneste i Herrens, sin Guds navn, likesom alle hans brødre, de andre levitter som står der for Herrens åsyn,

⁸ så skal de alle nyte like del av gavene, bortsett fra hvad han kan ha fått ved salg av sine fedrene eiendeler.

⁹ Når du kommer til det land Herren din Gud gir dig, da skal du ikke ta efter disse folks vederstyggelige skikker.

¹⁰ Det skal ikke finnes hos dig nogen som lar sin sønn eller datter gå gjennom ilden, eller som gir sig av med spådomskunster, eller som spår av skyene eller tyder varsler eller er en trollmann,

¹¹ ingen heksemester, ingen som spør en dødningemaner, ingen sannsiger, ingen som gjør spørsmål til de døde.

¹² For enhver som gjør slikt, er en vederstyggelighet for Herren, og for disse vederstyggelige tings skyld er det Herren din Gud driver dem bort for dig.

¹³ Ustraffelig skal du være for Herren din Gud.

¹⁴ For disse folk som du skal drive ut, de hører på dem som spår av skyene, og på sannsigere; men dig har Herren din Gud ikke tillatt slikt.

¹⁵ En profet av din midte, av dine brødre, likesom mig, skal Herren din Gud opreise dig; på ham skal I høre --

¹⁶ aldeles som du bad Herren din Gud om ved Horeb den dag I var samlet der og du sa: Jeg kan ikke lenger høre på Herrens, min Guds røst, og denne store ild kan jeg ikke lenger se på, for da må jeg dø.

¹⁷ Da sa Herren til mig: De har talt vel i det de har sagt.

¹⁸ En profet vil jeg opreise for dem av deres brødres midte, likesom dig, og jeg vil legge mine ord i hans munn, og han skal tale til dem alt det jeg byder ham.

¹⁹ Og enhver som ikke hører på mine ord, som han skal tale i mitt navn, ham vil jeg kreve til regnskap for det.

²⁰ Men den profet som i overmot drister sig til å tale noget i mitt navn som jeg ikke har befalt ham å tale, eller som taler i andre guders navn, den profet skal dø.

²¹ Og om du sier ved dig selv: Hvad skal vi kjenne det ord på som Herren ikke har talt? --

²² (da skal du vite:) Når det ord profeten taler i Herrens navn, ikke skjer og ikke går i oppfyllelse, da er det et ord som Herren ikke har talt; det er et ord som profeten i overmot har dristet sig til å tale, og du skal ikke være redd ham.

KAPITTEL 19

Når Herren din Gud utrydder de folk hvis land Herren din Gud gir dig, og du driver dem ut og bor i deres byer og i deres huser,

² så skal du skille ut tre byer midt i det land som Herren din Gud gir dig til eie.

³ Du skal gjøre veien til dem i stand og skifte hele det land som Herren din Gud gir dig til

arv, i tre deler, forat enhver manndraper kan fly dit.

⁴ Og således skal det være med den manndraper som skal kunne fly dit og berge livet: Når nogen dreper sin næste av vanvare og uten å ha hatet ham i forveien,

⁵ som når en går med sin næste ut i skogen for å hugge tømmer og han hugger til med øksen for å felle et tre, men øksen farer av skaftet og treffer hans næste, så han dør, da kan han fly til en av disse byer og berge livet.

⁶ For blodhevneren kunde ellers i sin brennende vrede forfølge manndraperen og, hvis veien var for lang, nå ham igjen og slå ham ihjel, skjønt han ikke var skyldig til døden, fordi han ikke hadde båret hat til ham i forveien.

⁷ Derfor byder jeg dig og sier: Du skal skille ut tre byer.

⁸ Og når Herren din Gud utvider dine landemerker, således som han har tilsvoret dine fedre, og han gir dig hele det land han har lovt å gi dine fedre,

⁹ såfremt du akter vel på å holde alle disse bud som jeg gir dig idag, så du elsker Herren din Gud og vandrer på hans veier alle dager -- da skal du legge ennu tre byer til disse tre,

¹⁰ forat der ikke skal utøses uskyldig blod i det land som Herren din Gud gir dig til arv, så det kommer blodskyld over dig.

¹¹ Men om en mann hater sin næste og lurar på ham og faller over ham og slår ham, så han dør, og han så flyr til en av disse byer,

¹² da skal de eldste i hans by sende bud og hente ham derfra og overgi ham i blodhevnerens hånd, og han skal dø.

¹³ Du skal ikke spare ham, men du skal rense Israel for uskyldig blod, forat det må gå dig vel.

¹⁴ Du skal ikke flytte merkestenene mellom dig og din næste, de som de gamle har satt på den jord du skal få i arv i det land Herren din Gud gir dig til eie.

¹⁵ Det skal ikke stå bare ett vidne frem mot en mann, når det gjelder nogen misgjerning eller nogen synd, hvad synd det så er han har gjort; efter to vidners utsagn eller efter tre vidners utsagn skal en sak stå fast.

¹⁶ Når et ondsindet vidne står frem mot nogen for å vidne mot ham om en forbrytelse,

¹⁷ da skal begge de menn som har sak mot hverandre, trede frem for Herrens åsyn, for prestene og dommerne som er i de dager,

¹⁸ og dommerne skal nøie granske saken; er da vidnet et falskt vidne, har han vidnet falsk mot sin bror,

¹⁹ da skal I gjøre mot ham som han hadde tenkt å gjøre mot sin bror; således skal du rydde det onde bort av din midte,

²⁰ forat de andre må høre det og frykte, så de ikke mere gjør nogen sådan ond gjerning i din midte.

²¹ Du skal ingen spare: Liv for liv, øie for øie, tann for tann, hånd for hånd, fot for fot!

KAPITTEL 20

Når du drar ut i krig mot din fiende, og du ser hester og vogner og flere krigsfolk enn du har selv, da skal du ikke være redd dem; for Herren din Gud er med dig, han som førte dig op fra Egyptens land.

² Og når I er i ferd med å gå i striden, da skal presten trede frem og tale til folket.

³ Og han skal si til dem: Hør, Israel! I er idag i ferd med å gå i strid mot eders fiender. La ikke motet falle; frykt ikke, forferdes ikke og reddes ikke for dem!

- ⁴ For Herren eders Gud går selv med eder for å stride for eder mot eders fiender og frelse eder.
- ⁵ Og tilsynsmennene skal tale til folket og si: Er her nogen mann som har bygget et nytt hus og ikke innvidd det, så kan han gå og vende tilbake til sitt hus, forat han ikke skal dø i striden og en annen innvie det.
- ⁶ Og er her nogen mann som har plantet en vingård og ennå ikke har tatt den i bruk, så kan han gå og vende tilbake til sitt hus, forat han ikke skal dø i striden og en annen ta den i bruk.
- ⁷ Og er her nogen mann som har trolovet sig med en kvinne, men ennå ikke har tatt henne til ekte, så kan han gå og vende tilbake til sitt hus, forat han ikke skal dø i striden og en annen ekte henne.
- ⁸ Og tilsynsmennene skal fremdeles tale til folket og si: Er her nogen mann som er redd og motfallen, så kan han gå og vende tilbake til sitt hus, forat ikke hans brødres hjerte skal bli mistrøstig, likesom hans eget hjerte er.
- ⁹ Og når så tilsynsmennene har endt sin tale til folket, da skal de sette hærførere over folket.
- ¹⁰ Når du går frem mot en by for å stride mot den, så skal du først tilbyde den fred.
- ¹¹ Og dersom den svarer dig fredelig og lukker op for dig, da skal alt folket i byen være dig arbeidspiktig og tjene dig.
- ¹² Men dersom den ikke vil ha fred med dig, men føre krig mot dig, da skal du kringsette den,
- ¹³ og Herren din Gud skal gi den i din hånd; og du skal slå alt mannkjønn der ihjel med sverdets egg;
- ¹⁴ men kvinnene og barna og feet og alt det som er i byen-alt hærfanget der -- kan du ta som ditt bytte, og du kan nytte alt det som Herren din Gud har latt dig ta fra dine fiender.
- ¹⁵ Således skal du gjøre med alle de byer som ligger meget langt borte fra dig og ikke hører disse folk til.
- ¹⁶ Men i de byer som hører disse folk til, og som Herren din Gud gir dig til arv, der skal du ikke la noget som drar ånde, bli i live;
- ¹⁷ men du skal slå dem med bann, både hetittene og amorittene og kana'anittene og ferisittene, hevittene og jebusittene, således som Herren din Gud har befalt dig,
- ¹⁸ forat de ikke skal lære eder å ta efter alle de vederstyggelige ting som de har gjort for sine guder, så I synder mot Herren eders Gud.
- ¹⁹ Når du holder en by kringsatt i lang tid og strider mot den for å innta den, så skal du ikke ødelegge dens trær ved å skadehugge dem med øksen; du kan ete av dem, men du skal ikke hugge dem ned; trærne på marken er da ikke mennesker, så du skulde stride mot dem og?
- ²⁰ Men de trær som du vet ikke bærer spiselig frukt, dem kan du ødelegge og hugge ned og bruke til å bygge bolverk mot den by som fører krig mot dig, inntil den faller.

KAPITTEL 21

Når der i det land Herren din Gud gir dig til eie, blir funnet et drept menneske liggende på marken, og ingen vet hvem som har slått ham ihjel,

² da skal dine eldste og dine dommere gå ut og måle hvor langt det er fra den drepte til de byer som ligger deromkring.

- ³ Og de eldste i den by som er nærmest den drepte, skal ta en kvige som ikke har vært brukt til arbeid og ikke har båret åk;
- ⁴ og de eldste i denne by skal føre kvigen ned til en alltid rinnende bekk i en dal som ikke dyrkes eller tilsåes, og der ved bekken skal de bryte nakken på kvigen.
- ⁵ Så skal prestene, Levis sønner, trede frem; for dem har Herren din Gud utvalgt til å tjene ham og til å velsigne i Herrens navn, og etter deres ord skal enhver tvist og enhver skade avgjøres.
- ⁶ Og alle de eldste i denne by, de som bor nærmest den drepte, skal tvette sine hender over kvigen som de har knekket nakken på ved bekken.
- ⁷ Og de skal ta til orde og si: Våre hender har ikke utøst dette blod, og våre øine har ikke sett det.
- ⁸ Ta skylden bort fra ditt folk Israel, som du har forløst, Herre, og la ikke uskyldig blod komme over ditt folk Israel! Så får de soning for dette blod.
- ⁹ Således renser du dig for uskyldig blod; for du skal gjøre det som er rett i Herrens øine.
- ¹⁰ Når du drar ut i krig mot dine fiender, og Herren din Gud gir dem i din hånd, og du tar fanger blandt dem,
- ¹¹ og du så blandt fangene ser en kvinne som er vakker av skapning, og du synes godt om henne og vil ta henne til hustru,
- ¹² da skal du føre henne inn i ditt hus, og hun skal klippe sitt hår og skjære sine negler,
- ¹³ og hun skal legge av de klær som hun hadde på da hun blev tatt til fange, og så skal hun bli i ditt hus og sørge over sin far og mor en måneds tid; siden kan du gå inn til henne og ekte henne, så hun blir din hustru.
- ¹⁴ Men dersom du ikke mere synes om henne, da skal du la henne fare hvorhen hun vil, men du skal ikke selge henne for penger; du skal ikke gjøre henne til trælkinne, fordi du har levd sammen med henne.
- ¹⁵ Når en mann har to hustruer, en som han elsker, og en som han ikke synes om, og han har fått sønner med dem begge, både med den han elsker og med den han ikke synes om, og den førstefødte er sønn til den han ikke synes om,
- ¹⁶ da skal han, når han skifter det han eier, mellom sine sønner, ikke ha lov til å la sønnen til den han elsker, få førstefødselsretten fremfor sønnen til den han ikke synes om, han som er den førstefødte.
- ¹⁷ Men han skal kjennes ved den førstefødte, sønnen til den han ikke synes om, og gi ham en dobbelt del av alt det han eier; for han er den første frukt av hans kraft, ham hører førstefødselsretten til.
- ¹⁸ Når en mann har en ustyrlig og gjenstridig sønn, som ikke vil lyde sin far og mor, og som, endog de tukter ham, er ulydig mot dem,
- ¹⁹ da skal hans far og mor ta og føre ham ut til de eldste i hans by, til byens port.
- ²⁰ Og de skal si til de eldste i byen: Denne vår sønn er ustyrlig og gjenstridig, han vil ikke lyde oss, han er en ødeland og en drikker.
- ²¹ Og alle mennene i hans by skal stene ham til døde; således skal du rydde det onde bort av din midte, og hele Israel skal høre det og frykte.
- ²² Når en mann har en synd på sig som fortjener døden, og han blir avlivet og derefter hengt på et tre,
- ²³ så skal hans døde kropp ikke bli natten over på treet, men du skal begrave ham samme dag; for forbannet av Gud er den som blir hengt; og du skal ikke gjøre ditt land urent, det som Herren din Gud gir dig til

KAPITTEL 22

Dersom du ser din brors okse eller lam fare vill, skal du ikke dra dig unda; du skal føre dem tilbake til din bror.

² Men dersom din bror ikke bor i nærheten av dig, eller du ikke vet hvem det er, da skal du ta dem hjem til dig, og de skal være hos dig, til din bror spør efter dem; da skal du gi ham dem tilbake.

³ Det samme skal du gjøre med hans asen og med hans klær og med alt hvad din bror har tapt -- det som er kommet bort for ham, og som du finner; du har ikke lov til å dra dig unda.

⁴ Dersom du ser din brors asen eller okse ligge over ende på veien, skal du ikke dra dig unda; du skal hjelpe ham med å reise dem op.

⁵ En kvinne skal ikke ha mannsklær på sig, og en mann skal ikke klæ sig i kvinneklær; hver den som gjør så, er en vederstyggelighet for Herren din Gud.

⁶ Når du på veien treffer på et fuglerede i et tre eller på jorden, med unger eller egg i, og moren ligger på ungene eller på eggene, da skal du ikke ta både moren og ungene;

⁷ du skal la moren flyve, men ungene kan du ta; da skal det gå dig vel, og du skal leve lenge.

⁸ Når du bygger et nytt hus, så skal du gjøre et rekkverk om taket, forat du ikke skal føre blodskyld over ditt hus om nogen faller ned derfra.

⁹ Du skal ikke så noget i din vingård, forat ikke hele avlingen, både det du har sådd, og frukten av vingården, skal hjemfalle til helligdommen.

¹⁰ Du skal ikke pløie med en okse og et asen for samme plog.

¹¹ Du skal ikke gå med klær av ulikt tøy, ull og lin sammen.

¹² Du skal gjøre dig dusker på de fire kanter av din kappe, som du dekker dig med.

¹³ Når en mann tar sig en hustru og går inn til henne, men siden får uvilje mot henne

¹⁴ og skylder henne for skammelige ting og fører ondt rykte ut om henne og sier: Denne kvinne tok jeg til ekte og holdt mig nær til henne, men fant at hun ikke var jomfru,

¹⁵ da skal pikens far og mor ta tegnet på hennes jomfrudom og ha med sig ut til porten, til byens eldste.

¹⁶ Og pikens far skal si til de eldste: Jeg gav denne mann min datter til hustru, men nu har han fått uvilje mot henne,

¹⁷ og så skylder han henne for skammelige ting og sier: Jeg fant at din datter ikke var jomfru; men her er tegnet på min datters jomfrudom. Så skal de bre ut klædet for de eldste i byen.

¹⁸ Og de eldste i byen skal ta mannen og gi ham hugg

¹⁹ og illegge ham en bot på hundre sekel sølv og gi dem til pikens far, fordi han førte ondt rykte ut om en jomfru i Israel, og hun skal være hans hustru; han må ikke skille sig fra henne så lenge han lever.

²⁰ Men var det sant, var piken ikke jomfru,

²¹ da skal de føre henne ut foran døren til hennes fars hus, og mennene i hennes by skal stene henne til døde, fordi hun har gjort en skammelig gjerning i Israel og drevet hor i sin fars hus; således skal du rydde det onde bort av din midte.

²² Når en mann gripes i å ligge hos en gift kvinne, så skal de begge dø, både mannen som lå hos kvinnen, og kvinnen selv; således skal du rydde det onde bort av Israel.

²³ Når en pike som er jomfru, er trolovet med en mann, og en annen mann treffer henne i

byen og ligger hos henne,

²⁴ så skal I føre dem begge ut til byens port og stene dem til døde, piken fordi hun ikke skrek om hjelp i byen, og mannen fordi han krenket sin næstes hustru; således skal du rydde det onde bort av din midte.

²⁵ Men dersom en mann treffer en trolovet pike ute på marken, og han holder fast på henne og ligger hos henne, da skal bare mannen som lå hos henne, dø.

²⁶ Men piken skal du ikke gjøre noget, hun har ingen dødsskyld; for med denne sak har det sig på samme måte som når en overfaller sin næste og slår ham ihjel;

²⁷ han traff den trolovede pike ute på marken, hun skrek, men der var ingen til å hjelpe henne.

²⁸ Når en mann treffer en pike som er jomfru og ikke trolovet, og tar fatt på henne og ligger hos henne, og nogen kommer over dem,

²⁹ da skal den mann som lå hos henne, gi pikens far femti sekel sølv, og hun skal være hans hustru, fordi han krenket henne; han må ikke skille sig fra henne så lenge han lever.

³⁰ Ingen må ekte sin stedmor eller søke seng med henne.

KAPITTEL 23

Ingen som er gildet, enten ved knusning eller ved å skjæres, skal være med i Herrens menighet.

² Ingen som er født i hor, skal være med i Herrens menighet, enn ikke hans ætt i tiende ledd skal være med i Herrens menighet.

³ Ingen ammonitt eller moabitt skal være med i Herrens menighet; enn ikke deres ætt i tiende ledd skal nogensinne være med i Herrens menighet,

⁴ fordi de ikke kom eder i møte med brød og vann på veien, da I drog ut av Egypten, og fordi han [kongen i Moab.] leide Bileam, Beors sønn, fra Petor i Mesopotamia imot dig til å forbanne dig.

⁵ Men Herren din Gud vilde ikke høre på Bileam, og Herren din Gud vendte forbannelsen til velsignelse for dig, fordi Herren din Gud hadde dig kjær.

⁶ Du skal aldri i dine levedager søke deres velferd og lykke.

⁷ Men du skal ikke avsky edomitten, for han er din bror; og du skal ikke avsky egypteren, for du har levd som fremmed i hans land.

⁸ Deres ætt i tredje ledd kan få være med i Herrens menighet.

⁹ Når du drar ut mot dine fiender og slår leir, da skal du vokte dig for alt som er usømmelig.

¹⁰ Er nogen blandt eder uren etter noget som har hendt ham om natten, så skal han gå utenfor leiren, han skal ikke komme inn i leiren.

¹¹ Mot aften skal han bade sig i vann, og når solen går ned, kan han komme inn i leiren.

¹² Du skal ha et sted utenfor leiren som du skal gå ut til.

¹³ Og mellom dine redskaper skal du ha en spade; med den skal du grave et hull, når du setter dig der ute, og så igjen dekke over det som er gått fra dig;

¹⁴ for Herren din Gud vandrer midt i din leir for å utfri dig og gi dine fiender i din vold, og din leir skal være hellig, forat han ikke skal se noget motbydelig hos dig og vende sig bort fra dig.

¹⁵ Du skal ikke sende en træl tilbake til hans herre når han er rømt fra sin herre og har flyktet til dig.

- ¹⁶ Han skal bli hos dig i ditt land på det sted han utvelger sig i en av dine byer, hvor det tykkes ham best; du skal ikke være hård imot ham.
- ¹⁷ Der skal ikke være nogen tempelskjøge [de. en som driver utukt til ære for avgudene.] blandt Israels døtre, og der skal ikke være nogen tempelboler blandt Israels sønner.
- ¹⁸ Du skal ikke komme med skjøgelønn eller hundepenger inn i Herrens, din Guds hus, om du skulde ha gjort noget sådant løfte; for begge deler er en vederstyggelighet for Herren din Gud.
- ¹⁹ Du skal ikke ta rente av din bror, hverken av penger eller av matvarer eller av nogen annen ting som der tas rente av.
- ²⁰ Av utlendingen kan du ta rente; men av din bror må du ikke ta rente; da skal Herren din Gud velsigne dig i alt det du tar dig fore i det land du kommer inn i for å ta det i eie.
- ²¹ Når du gjør Herren din Gud et løfte, da skal du ikke vente med å holde det; for Herren din Gud vil kreve det av dig, og du vil få synd på dig.
- ²² Men om du lar være å gjøre noget løfte, vil du ikke få synd på dig.
- ²³ Hvad dine leber har talt, skal du holde og gjøre, fordi du frivillig og med egen munn har gitt Herren din Gud ditt løfte.
- ²⁴ Når du kommer inn i din næstes vingård, da kan du ete druer, så meget du vil, til du er mett; men du må ikke sanke noget i ditt spann.
- ²⁵ Når du kommer inn i din næstes kornaker, da kan du plukke aks med din hånd; men sigd må du ikke bruke på din næstes kornaker.

KAPITTEL 24

Dersom en mann tar sig en hustru og ekter henne, og hun ikke tekkes ham lenger, fordi han har funnet noget hos henne som byr ham imot, og han da skriver henne et skilsmissebrev og gir henne det i hånden og sender henne bort fra sitt hus,

² og hun, efter å ha flyttet fra ham, går bort og ekter en annen mann,

³ og denne annen mann får uvilje mot henne og skriver henne et skilsmissebrev og gir henne det i hånden og sender henne bort fra sitt hus, eller dersom den annen mann som har tatt henne til hustru, dør,

⁴ da må ikke hennes første mann, som sendte henne fra sig, ta henne til hustru igjen, efterat hun er blitt uren; for det er en vederstyggelighet for Herrens åsyn, og du skal ikke føre synd over det land Herren din Gud gir dig til arv.

⁵ Når en mann nylig har tatt sig en hustru, da skal han ikke dra ut i strid, heller ikke skal det legges nogen annen byrde på ham; han skal være fri et år til beste for sitt hus og til glede for hustruen som han har ektet.

⁶ Ingen må ta en håndkvern eller en kvernsten i pant; for da tar han livet i pant.

⁷ Kommer du over en mann som stjeler nogen av sine brødre blandt Israels barn og gjør ham til træl eller selger ham, da skal denne tyv dø; således skal du rydde det onde bort av din midte.

⁸ Ta dig i akt for spedalskhetssyken, så du nøie varetar og gjør alt det de levittiske prester lærer eder! Således som jeg har befalt dem, skal I gi akt på å gjøre.

⁹ Kom i hu hvad Herren din Gud gjorde med Mirjam på veien, da I drog ut av Egypten!

¹⁰ Når du låner din næste noget, skal du ikke gå inn i hans hus for å hente det pant han skal gi.

¹¹ Du skal bli stående utenfor, og den mann du låner til, skal komme ut til dig med pantet.

- ¹² Og dersom det er en fattig mann, så skal du ikke legge dig til å sove med hans pant;
- ¹³ du skal gi ham pantet tilbake når solen går ned, forat han kan legge sig i sin kappe og velsigne dig; og det skal tjene dig til rettferdighet for Herrens, din Guds åsyn.
- ¹⁴ Du skal ikke gjøre urett mot en nødlidende og fattig dagarbeider, enten han er en av dine brødre eller en av de fremmede som bor i ditt land, rundt om i dine byer;
- ¹⁵ på dagen skal du gi ham hans lønn, og før solen går ned; for han er fattig og stunder etter sin lønn; ellers kunde han rope over dig til Herren, og du få synd på dig.
- ¹⁶ Foreldre skal ikke lide døden for sine barns skyld, og barn ikke lide døden for sine foreldres skyld; enhver skal lide døden for sin egen synd.
- ¹⁷ Du skal ikke bøie retten for en fremmed eller en farløs, og du skal ikke ta en enkes klær i pant.
- ¹⁸ Du skal komme i hu at du var træl i Egypten, og at Herren din Gud fridde dig ut derfra; derfor byder jeg dig å gjøre således.
- ¹⁹ Når du høster inn kornet på din aker, og du glemmer et kornbånd på akeren, da skal du ikke vende tilbake for å hente det; den fremmede, den farløse og enken skal ha det; så skal Herren din Gud velsigne dig i alt det du tar dig fore.
- ²⁰ Når du slår dine oliven ned, skal du ikke bakefter gjennemsøke grenene; den fremmede, den farløse og enken skal ha det.
- ²¹ Når du høster din vingård, skal du ikke holde eftersanking; den fremmede, den farløse og enken skal ha det.
- ²² Du skal komme i hu at du var træl i Egyptens land; derfor byder jeg dig å gjøre således.

KAPITTEL 25

Når det er trette mellom menn, og de treder frem for retten, og deres sak blir pådømt, så skal en dømme den som har rett, å ha rett, og den som har urett, å ha urett.

² Og dersom da den skyldige skal straffes med slag, så skal dommeren la dem legge ham ned og i sitt påsyn la dem gi ham så mange slag som svarer til hans brøde.

³ Firti slag kan han la dem gi ham, men ikke flere, forat din bror ikke skal bli vanæret i dine øine ved å få ennu mange flere slag.

⁴ Du skal ikke binde munnen til på en okse som tresker.

⁵ Når brødre bor sammen, og en av dem dør og ikke har nogen sønn, så skal den avdødes hustru ikke ekte en fremmed mann utenfor ætten; hennes manns bror skal gå inn til henne og ta henne til hustru og således ekte henne i sin brors sted.

⁶ Og den første sønn hun får, skal kalles sønn av hans avdøde bror, forat den avdødes navn ikke skal utslettes av Israel.

⁷ Men dersom mannen ikke har lyst til å gifte sig med sin brors hustru, da skal hun gå op til porten, til de eldste, og si: Min manns bror nekter å opreise sin bror et navn i Israel; han vil ikke ekte mig i sin brors sted.

⁸ Og de eldste i hans by skal kalle ham for sig og tale til ham; holder han da fast ved sitt og sier: Jeg har ikke lyst til å gifte mig med henne,

⁹ da skal hans brors hustru trede frem til ham for de eldstes øine og dra skoen av hans fot og spytte ham i ansiktet, og hun skal ta til orde og si: Således skal det gjøres med den mann som ikke vil bygge op igjen sin brors hus.

¹⁰ Og hans ætt skal siden i Israel kalles den barfotedes hus.

¹¹ Når menn er i strid med hverandre, og den enes hustru kommer til og vil hjelpe sin

mann mot den som slår ham, og hun rekker hånden ut og griper om hans blusel,
12 da skal du hugge hennes hånd av, du skal ikke spare henne.
13 Du skal ikke ha to slags vektstener i din pung, en stor og en liten;
14 du skal ikke ha to slags efa i ditt hus, en stor og en liten;
15 hele og rette vektstener, hel og rett efa skal du ha; så skal du leve lenge i det land Herren din Gud gir dig.
16 For hver den som gjør slikt, hver den som gjør urett, er en vederstyggelighet for Herren din Gud.
17 Kom i hu hvad Amalek gjorde mot dig på veien, da I drog ut av Egypten,
18 hvorledes han kom mot dig på veien mens du var trett og mødig, og slo din baktropp, alle de utmattede som var blitt liggende efter; han fryktet ikke Gud.
19 Og når Herren din Gud gir dig ro for alle dine fiender rundt om i det land Herren din Gud gir dig til arv og eie, da skal du utslette minnet om Amalek over hele jorden. Glem ikke det!

KAPITTEL 26

Når du kommer inn i det land Herren din Gud gir dig til arv, og du tar det i eie og bor der,
2 da skal du ta førstegrøden av alle jordens frukter som du innhøster av det land Herren din Gud gir dig, og legge det i en kurv og gå til det sted Herren din Gud utvelger for å la sitt navn bo der.
3 Og du skal gå til den som er prest på den tid, og si til ham: Jeg vidner idag for Herren din Gud at jeg er kommet inn i det land Herren har svoret våre fedre å ville gi oss.
4 Og presten skal ta kurven av din hånd og sette den ned foran Herrens, din Guds alter.
5 Da skal du ta til orde og si for Herrens, din Guds åsyn: Min far var en omvankende araméer, og han drog ned til Egypten og bodde der som fremmed med en liten flokk; og der blev han til et stort, sterkt og tallrikt folk.
6 Men egypterne for ille med oss og plaget oss og la hårdt trælarbeid på oss.
7 Da ropte vi til Herren, våre fedres Gud; og Herren hørte vår røst og så vår nød, vår møie og vår trengsel.
8 Og Herren førte oss ut av Egypten med sterk hånd og med utrakt arm og med store, forferdelige gjerninger og med tegn og under.
9 Og han førte oss til dette sted og gav oss dette land, et land som flyter med melk og honning.
10 Og her kommer jeg nu med førstegrøden av det lands frukter som du, Herre, har gitt mig. Så skal du legge det ned for Herrens, din Guds åsyn og tilbede for Herrens, din Guds åsyn.
11 Og du skal glede dig over alt det gode Herren din Gud har gitt dig og ditt hus, både du og levitten og den fremmede som bor i ditt land.
12 Når du i det tredje år -- tiendeåret -- er blitt ferdig med å utrede hele tienden av din avling, og du har gitt levitten, den fremmede, den farløse og enken, så de kan ete sig mette hos dig i dine byer,
13 da skal du si for Herrens, din Guds åsyn: Nu har jeg båret det hellige ut av huset og gitt det til levitten og til den fremmede, til den farløse og til enken, aldeles efter det bud som du har gitt mig; jeg har ikke overtrådt noget av dine bud og ikke glemt noget.
14 Jeg har ikke ett noget av tienden mens jeg hadde sorg, og ikke båret bort noget av den mens jeg var uren, og jeg har ikke brukt noget av den for en død; jeg har vært Herrens,

min Guds røst lydig, jeg har i ett og alt gjort således som du har befalt mig.

15 Se ned fra din hellige bolig, fra himmelen, og velsign ditt folk Israel og det land du har gitt oss, således som du med ed har lovt våre fedre, et land som flyter med melk og honning!

16 På denne dag byder Herren din Gud dig å holde disse lover og bud; og du skal akte vel på at du holder dem av alt ditt hjerte og av all din sjel.

17 Du har idag gitt Herren ditt ord at han skal være din Gud, og at du vil vandre på hans veier og ta vare på hans lover og hans bud og hans forskrifter og lyde hans røst

18 Og Herren har idag gitt dig sitt ord at du skal være hans eiendomsfolk, således som han har sagt til dig, og at han, dersom du holder alle hans bud,

19 vil heve dig høit over alle de folk han har skapt, til pris og til ry og til prydt, og at du skal være et hellig folk for Herren din Gud, således som han har sagt.

KAPITTEL 27

Og Moses og de eldste i Israel bød folket og sa: Ta vare på alle de bud jeg gir eder idag!

2 Og når I kommer over Jordan til det land Herren din Gud gir dig, da skal du reise op nogen store stener og stryke dem over med kalk.

3 På dem skal du, når du er kommet over, skrive alle ordene i denne lov, forat du kan komme inn i det land Herren din Gud gir dig, et land som flyter med melk og honning, således som Herren, dine fedres Gud, har tilsagt dig.

4 Så snart I er kommet over Jordan, skal I reise op disse stener som jeg idag gir eder befaling om, på Ebal-fjellet, og du skal stryke dem over med kalk.

5 Og du skal bygge Herren din Gud et alter der, et alter av stener; du skal ikke bruke jern på dem.

6 Av hele stener skal du bygge Herrens, din Guds alter, og du skal ofre Herren din Gud brennoffer på det.

7 Og du skal ofre takkoffer og ete dem der og være glad for Herrens, din Guds åsyn.

8 Og du skal skrive på stenene alle ordene i denne lov, klart og tydelig.

9 Og Moses og de levittiske prester talte til hele Israel og sa: Gi akt og hør, Israel! På denne dag er du blitt Herrens, din Guds folk.

10 Så lyd da Herrens, din Guds røst, og hold hans bud og hans lover, som jeg gir dig idag!

11 Samme dag bød Moses folket og sa:

12 Når I er kommet over Jordan, da skal disse stå på fjellet Garisim og velsigne folket: Simeon og Levi og Juda og Issakar og Josef og Benjamin.

13 Og disse skal stå på fjellet Ebal og lyse forbannelse: Ruben, Gad og Aser og Sebulon, Dan og Naftali.

14 Og levittene skal ta til orde og si med høi røst til hver mann i Israel:

15 Forbannet være den mann som gjør et utskåret eller et støpt billede, en vederstyggelighet for Herren, et verk av en kunstners hender, og stiller det op i lønndom! Og alt folket skal svare og si: Amen.

16 Forbannet være den som ringeakter sin far eller sin mor! Og alt folket skal si: Amen.

17 Forbannet være den som flytter merkestenene mellem sig og sin næste! Og alt folket skal si: Amen.

18 Forbannet være den som får en blind til å fare vill på veien! Og alt folket skal si: Amen.

19 Forbannet være den som bøier retten for en fremmed, en farløs og en enke! Og alt

folket skal si: Amen.

²⁰ Forbannet være den som ligger hos sin fars hustru, for han har vanæret sin fars leie! Og alt folket skal si: Amen.

²¹ Forbannet være den som har omgang med noget dyr! Og alt folket skal si: Amen.

²² Forbannet være den som ligger hos sin søster, sin fars eller sin mors datter! Og alt folket skal si: Amen.

²³ Forbannet være den som ligger hos sin hustrus mor! Og alt folket skal si: Amen.

²⁴ Forbannet være den som slår sin næste ihjel i lønndom! Og alt folket skal si: Amen.

²⁵ Forbannet være den som tar imot gaver for å slå nogen ihjel og utøser uskyldig blod! Og alt folket skal si: Amen.

²⁶ Forbannet være den som ikke holder ordene i denne lov og ikke gjør efter dem! Og alt folket skal si: Amen.

KAPITTEL 28

Dersom du nu hører på Herrens, din Guds røst, så du akter vel på å holde alle hans bud, som jeg gir dig idag, da skal Herren din Gud heve dig høit over alle folkene på jorden.

² Og alle disse velsignelser skal komme over dig og nå dig, så sant du hører på Herrens, din Guds røst:

³ Velsignet være du i byen, og velsignet være du på marken!

⁴ Velsignet være ditt livs frukt og frukten av din jord og frukten av ditt fe, det som faller av ditt storfe, og det som fødes av ditt småfe!

⁵ Velsignet være din kurv og ditt deigtrau!

⁶ Velsignet være du i din inngang, og velsignet være du i din utgang!

⁷ Herren skal la dine fiender, som reiser sig mot dig, ligge under for dig; på én vei skal de dra ut mot dig, og på syv veier skal de flykte for dig.

⁸ Herren skal byde velsignelsen å være hos dig i dine lader og å følge dig i alt det du tar dig fore, og han skal velsigne dig i det land Herren din Gud gir dig.

⁹ Herren skal gjøre dig til et hellig folk for sig, som han har tilsvoret dig, såfremt du tar vare på Herrens, din Guds bud og vandrer på hans veier.

¹⁰ Og alle folkene på jorden skal se at du er kalt med Herrens navn, og de skal reddes for dig.

¹¹ Herren skal gi dig overflod på alt som godt er, både av ditt livs frukt og av frukten av ditt fe og av frukten av din jord i det land som Herren tilsvor dine fedre å ville gi dig.

¹² Herren skal lukke op for dig sitt rike forrådshus, himmelen, og gi ditt land regn i rette tid og velsigne alt dine henders arbeid; og du skal låne til mange folk, men selv skal du ikke trenge til å låne av nogen.

¹³ Herren skal gjøre dig til hode og ikke til hale; og du skal alltid være ovenpå og aldri være under, såfremt du hører på Herrens, din Guds bud, som jeg idag byder dig å ta vare på og holde,

¹⁴ og såfremt du ikke viker av fra noget av de ord jeg legger frem for eder idag, hverken til høre eller til venstre, så du følger andre guder og dyrker dem.

¹⁵ Men dersom du ikke hører på Herrens, din Guds røst, så du akter vel på å holde alle hans bud og hans lover, som jeg gir dig idag, da skal alle disse forbannelser komme over dig og nå dig:

¹⁶ Forbannet være du i byen, og forbannet være du på marken!

- 17** Forbannet være din kurv og ditt deigtrau!
- 18** Forbannet være ditt livs frukt og din jords frukt, det som faller av ditt storfe, og det som fødes av ditt småfe!
- 19** Forbannet være du i din inngang, og forbannet være du i din utgang!
- 20** Herren skal sende forbannelse, forferdelse og trusel mot dig i alt det du rekker din hånd ut til og tar dig fore, inntil du blir ødelagt og hastig går til grunne for dine onde gjerningers skyld, fordi du forlot mig.
- 21** Herren skal la pesten henge fast ved dig til han har utryddet dig av det land du kommer inn i og skal ta i eie.
- 22** Herren skal slå dig med tærende syke og brennende sott, med feber og verk, med tørke og kornbrand og rust, og de skal forfølge dig til du går til grunne.
- 23** Himmelen over ditt hode skal være som kobber, og jorden under dig som jern.
- 24** Herren skal la støv og sand være det regn han gir ditt land; det skal komme ned over dig fra himmelen, til du blir ødelagt.
- 25** Herren skal la dig ligge under for dine fiender; på én vei skal du dra ut mot dem, og på syv veier skal du flykte for dem; og du skal bli mishandlet av alle riker på jorden.
- 26** Dine døde kroppar skal bli til føde for alle himmelens fugler og for jordens dyr, og ingen skal jage dem bort.
- 27** Herren skal slå dig med Egyptens bylder, med svuller og med skabb og utslett, så du ikke skal kunne læges.
- 28** Herren skal slå dig med vanvidd og med blindhet og med sinnets forvirring.
- 29** Og du skal famle dig frem om middagen, som den blinde famler sig frem i mørket; du skal ingen lykke ha på dine veier, og det skal ikke times dig annet enn undertrykkelse og utplyndring alle dager, og det skal ikke være nogen som frelser.
- 30** Du skal trolove dig med en kvinne, og en annen mann skal ligge hos henne. Du skal bygge et hus og ikke bo i det; du skal plante en vingård og ikke ta den i bruk.
- 31** Din okse skal slaktes for dine øine, og du skal ikke ete av den; ditt asen skal røves så du ser på det, og ikke komme tilbake til dig; ditt småfe skal gis til dine fiender, og ingen skal hjelpe dig.
- 32** Dine sønner og dine døtre skal overgis til et fremmed folk, og dine øine skal se på det og vansmekte av lengsel efter dem hele dagen, og din hånd skal være avmektig.
- 33** Frukten av din jord og av alt ditt arbeid skal fortæres av et folk du ikke kjenner; og det skal ikke times dig annet enn vold og undertrykkelse alle dager.
- 34** Og du skal bli vanvittig av det syn som dine øine må se.
- 35** Herren skal slå dig med onde bylder på knær og legger, så du ikke skal kunne læges, fra fotsåle til isse.
- 36** Herren skal føre dig og din konge, som du setter over dig, bort til et folk som hverken du eller dine fedre har kjent, og der skal du dyrke andre guder, stukk og sten.
- 37** Og du skal bli til en redsel, til et ordsprog og til en spott blandt alle de folk Herren fører dig til.
- 38** Megen sæd skal du føre ut på marken, og lite skal du samle inn; for gresshoppen skal ete den av.
- 39** Vingårder skal du plante og dyrke, men vin skal du ikke drikke, og ikke kunne gjemme; for makk skal ete den op.
- 40** Oljetrær skal du ha i hele ditt land, men med olje skal du ikke salve dig; for ditt oljetre skal kaste karten av.

- 41** Sønner og døtre skal du få, men du skal ikke beholde dem, for de skal gå i fangenskap.
- 42** Alle dine trær og din jords frukt skal gresshoppen ta i eie.
- 43** Den fremmede som bor i ditt land, skal stige op over dig, høiere og høiere; men du skal synke dypere og dypere.
- 44** Han skal låne til dig, men du skal ikke kunne låne til ham; han skal være hode, og du skal være hale.
- 45** Alle disse forbannelser skal komme over dig og forfølge dig og nå dig, til du blir ødelagt, fordi du ikke hørte på Herrens, din Guds røst, og ikke tok vare på hans bud og hans lover, som han gav dig,
- 46** og de skal være til et tegn og et under som skal henge ved dig og din ætt til evig tid.
- 47** Fordi du ikke tjente Herren din Gud med glede og av hjertens lyst, endog du hadde overflod på alt,
- 48** så skal du tjene dine fiender, som Herren skal sende mot dig, i hunger og tørst og i nakenhet og i mangel på alt; og han skal legge et jernåk på din hals, til han har ødelagt dig.
- 49** Herren skal føre et folk over dig langt borte fra, fra jordens ende, et folk som kommer flyvende lik en ørn, et folk hvis tungemål du ikke forstår,
- 50** et folk med hårdt ansikt, som ikke akter den gamle og ikke har medynk med den unge.
- 51** Og det skal fortære frukten av ditt fe og frukten av din jord, til du blir ødelagt, fordi det ikke levner dig korn eller most eller olje, det som faller av ditt storfe, eller det som fødes av ditt småfe, inntil det har gjort ende på dig.
- 52** Det skal kringsette dig i alle dine byer, inntil dine høie og faste murer, som du setter din lit til, faller i hele ditt land, det som Herren din Gud har gitt dig.
- 53** Da skal du ete ditt livs frukt, kjøttet av dine sønner og dine døtre, som Herren din Gud gir dig; så stor er den trengsel og angst som din fiende skal føre over dig.
- 54** Den kjælneste og mest forfinede av dine menn skal se med onde øine på sin bror og på hustruen i sin favn og på de barn han ennå har tilbake,
- 55** og ikke unne nogen av dem det minste grand av sine barns kjøtt, som han eter, fordi intet annet blev levnet ham; så stor er den trengsel og angst som din fiende skal føre over dig i alle dine byer.
- 56** Den kjælneste og mest forfinede av dine kvinner, som aldri prøvde på å sette sin fot på jorden for bare finhet og kjælenskap, skal se med onde øine på mannen i sin favn og på sin sønn og sin datter
- 57** og ikke unne dem sin efterbyrd, som går fra henne, eller de barn hun får; for i mangel på alt skal hun fortære dem i lønndom; så stor er den trengsel og angst som din fiende skal føre over dig i dine byer.
- 58** Dersom du ikke gir akt på å holde alle ordene i denne lov, de som står skrevet i denne bok -- dersom du ikke frykter dette herlige og forferdelige navn: Herren din Gud,
- 59** da skal Herren sende uhørte plager over dig og uhørte plager over din ætt, store og vedholdende plager og onde og vedholdende sykdommer.
- 60** Han skal la alle Egyptens sykdommer, som du gruer for, komme over dig, og de skal henge ved dig.
- 61** Og alle andre sykdommer og alle andre plager, som der intet står skrevet om i denne lovens bok, skal Herren la komme over dig, til du er ødelagt.
- 62** Bare en liten flokk skal bli tilbake av eder, I som var så tallrike som himmelens stjerner, fordi du ikke hørte på Herrens, din Guds røst.

⁶³ Og likesom Herren gledet sig ved å gjøre vel mot eder og gjøre eder tallrike, således skal Herren nu glede sig ved å forderve eder og ødelegge eder; og I skal rykkes op av det land du kommer inn i og skal ta i eie.

⁶⁴ Herren skal sprede dig blandt alle folkene fra jordens ene ende til den andre, og der skal du dyrke andre guder, som hverken du eller dine fedre har kjent, stikk og sten.

⁶⁵ Og blandt disse folk skal du aldri ha ro, og der skal ingen hvile være for din fot; Herren skal der gi dig et bevende hjerte og uttærede øine og en vansmektende sjel.

⁶⁶ Ditt liv skal henge i et hår; du skal engstes natt og dag og aldri være sikker på ditt liv.

⁶⁷ Om morgenen skal du si: Var det bare aften! og om aftenen skal du si: Var det bare morgen! -- for den angst du kjenner i ditt hjerte, og for det syn du ser med dine øine.

⁶⁸ Herren skal føre dig tilbake til Egypten på skiber, den vei som jeg sa dig at du aldri mere skulde få se; der skal I bli budt ut til dine fiender som træler og trælkvinner, men der er ingen som kjøper.

KAPITTEL 29

Dette er den pakts ord som Herren bød Moses å gjøre med Israels barn i Moabs land, foruten den pakt han hadde gjort med dem på Horeb.

² Moses kalte hele Israel til sig og sa til dem: I har sett alt det Herren gjorde for eders øine i Egyptens land med Farao og alle hans tjenere og hele hans land,

³ de store plager som du så for dine øine, de store tegn og under;

⁴ men like til denne dag har Herren ikke gitt eder hjerte til å forstå eller øine til å se eller ører til å høre med.

⁵ Jeg lot eder vandre firti år i ørkenen; eders klær blev ikke utslitt, og skoen blev ikke utslitt på din fot.

⁶ Brød fikk I ikke å ete, og vin eller sterk drikk fikk I ikke å drikke, forat I skulde kjenne at jeg, Herren, er eders Gud.

⁷ Og da I kom til dette sted, drog Sihon, kongen i Hesbon, og Og, kongen i Basan, ut imot oss til strid, og vi slo dem,

⁸ og vi tok deres land og lot rubenittene og gadittene og den halve Manasse stamme få det til arv.

⁹ Så ta da vare på denne pakts ord og hold dem, så I farer viselig frem i alt det I gjør!

¹⁰ I står idag alle for Herrens, eders Guds åsyn, eders høvdinger, eders stammer, eders eldste og eders tilsynsmenn, hver mann i Israel,

¹¹ eders barn, eders hustruer og den fremmede som er i din leir, både din vedhugger og din vannbærer,

¹² forat du skal gå inn i pakten med Herren din Gud og i eds-sambåndet med ham, det som Herren din Gud gjør med dig idag;

¹³ for han vil idag gjøre dig til sitt folk, og selv vil han være din Gud, som han har tilsagt dig, og som han har tilsvoret dine fedre Abraham, Isak og Jakob.

¹⁴ Og ikke bare med eder gjør jeg denne pakt og dette eds-sambånd,

¹⁵ men både med dem som idag står her sammen med oss for Herrens, vår Guds åsyn, og med dem som ikke er her sammen med oss idag.

¹⁶ For I vet selv hvorledes vi bodde i Egyptens land, og hvorledes vi drog midt igjennem de folk som I har draget igjennem,

¹⁷ Og I så deres vederstyggelige og motbydelige avguder, de guder av tre og sten, av sølv

og gull som de hadde.

18 La det ikke være hos eder nogen mann eller kvinne eller ætt eller stamme hvis hjerte idag vender sig fra Herren vår Gud, så han går bort og dyrker disse folks guder! La det ikke være hos eder nogen rot som bærer trollbær og malurt,

19 nogen som når han hører dette eds-sambånds ord, priser sig lykkelig og tenker at det skal gå ham vel om han enn følger sitt eget hårde hjerte. For da kommer det vannrike land til å gå til grunne sammen med det tørstige. [de. alle, både de som har overflod, og de som trenger]

20 Herren vil ikke tilgi ham; nei, da skal Herrens vrede og nidkjærhet ryke mot den mann, og alle de forbannelser som er skrevet i denne bok, skal hvile på ham, og Herren skal utslette hans navn under himmelen.

21 Herren skal skille ham ut fra alle Israels stammer til fordervelse, efter alle forbannelsene i den pakt som er skrevet i denne lovens bok.

22 Og når den kommende slekt, eders barn som vokser op efter eder, og den fremmede som kommer fra et fjernt land, ser de plager som har rammet dette land, og de sykdommer som Herren har hjemsøkt det med

23 -- svovel og salt, hele dets jord opbrent, så den ikke kan tilsåes og ikke gi grøde, og ingen urt kan vokse der, en ødeleggelse som Sodomas og Gomorras, Admas og Sebo'ims, dengang Herren ødela dem i sin vrede og harme -- da skal de si,

24 ja, alle folkene skal si: Hvorfor har Herren gjort således mot dette land? Hvad er dette for en svær vredes-ild?

25 Og de skal få til svar: Fordi de forlot den pakt som Herren, deres fedres Gud, gjorde med dem da han førte dem ut av Egyptens land,

26 og de gikk bort og dyrket andre guder og tilbad dem, guder som de ikke kjente, og som han ikke hadde gitt dem lov til å dyrke,

27 derfor blev Herrens vrede optendt mot dette land, så han førte over det alle de forbannelser som er skrevet i denne bok;

28 Herren rykket dem op av deres land i vrede og harme og stor forbitrelse og kastet dem bort til et fremmed land, som det kan sees på denne dag.

29 Det skjulte hører Herren vår Gud til, men det åpenbarte er for oss og for våre barn til evig tid, forat vi skal holde alle ordene i denne lov.

KAPITTEL 30

Når da alle disse ting kommer over dig, velsignelsen og forbannelsen som jeg har forelagt dig, og du tar det til hjerte ute blandt alle de folk som Herren din Gud har drevet dig bort til,

2 og du av alt ditt hjerte og all din sjel omvender dig til Herren din Gud og hører på hans røst i alt det som jeg byder dig idag, både du og dine barn,

3 da skal Herren din Gud gjøre ende på ditt fangenskap og miskunne sig over dig, og han skal atter samle dig fra alle de folk som Herren din Gud hadde spredt dig iblandt.

4 Om I enn er drevet bort til himmelens ende, skal Herren din Gud samle dig og hente dig derifra.

5 Og Herren din Gud skal føre dig til det land dine fedre eide, og du skal ta det i eie; og han skal gjøre vel imot dig og gjøre dig tallrikere enn dine fedre.

6 Og Herren din Gud skal omskjære ditt hjerte og dine efterkommeres hjerte, så du elsker Herren din Gud av alt ditt hjerte og av all din sjel, og da skal du få leve.

- ⁷ Og Herren din Gud skal legge alle disse forbannelser på dine fiender og på dem som har hatet og forfulgt dig.
- ⁸ Men du skal atter høre på Herrens røst og holde alle hans bud, som jeg gir dig idag.
- ⁹ Og Herren din Gud skal gi dig overflod på det som godt er, i alt det som du tar dig fore, både av ditt livs frukt og av frukten av ditt fe og av frukten av din jord; for Herren skal atter glede sig over dig og gjøre vel imot dig, likesom han gledet sig over dine fedre,
- ¹⁰ så sant du hører på Herrens, din Guds røst, så du tar vare på hans bud og hans lover, det som er skrevet i denne lovens bok, og så sant du omvender dig til Herren din Gud av alt ditt hjerte og av all din sjel.
- ¹¹ For dette bud som jeg gir dig idag, er ikke for høit for dig, og det er ikke langt borte.
- ¹² Det er ikke oppe i himmelen, så du måtte si: Hvem vil fare op til himmelen for oss og hente det ned til oss og la oss høre det, så vi kan gjøre efter det?
- ¹³ Det er heller ikke på den andre side av havet, så du måtte si: Hvem vil fare over havet for oss og hente det til oss og la oss høre det, så vi kan gjøre efter det?
- ¹⁴ Men ordet er dig meget nær, i din munn og i ditt hjerte, så du kan gjøre efter det.
- ¹⁵ Se, jeg har idag lagt frem for dig livet og det gode, og døden og det onde,
- ¹⁶ idet jeg idag byder dig å elske Herren din Gud, å vandre på hans veier og ta vare på hans bud og hans lover og hans forskrifter, så du kan leve og bli tallrik, og Herren din Gud kan velsigne dig i det land du kommer inn i og skal ta i eie.
- ¹⁷ Men dersom ditt hjerte vender sig bort, og du ikke vil lyde, men lar dig forføre og tilbeder andre guder og dyrker dem,
- ¹⁸ da forkynner jeg eder idag at I skal gå helt til grunne; I skal ikke leve lenge i det land som du nu drar til over Jordan for å komme inn i det og ta det i eie.
- ¹⁹ Jeg tar idag himmelen og jorden til vidne mot eder: Livet og døden har jeg lagt frem for dig, velsignelsen og forbannelsen; velg da livet, så skal du få leve, du og din ætt!
- ²⁰ Elsk Herren din Gud, hør på hans røst og hold fast ved ham! For dette er ditt liv, og da skal du nå en høi alder og få bli i det land som Herren tilsvor dine fedre Abraham, Isak og Jakob å ville gi dem.

KAPITTEL 31

Og Moses gikk frem og talte disse ord til hele Israel --

- ² han sa til dem: Jeg er idag hundre og tyve år gammel, jeg kan ikke mere gå ut og inn som før, og Herren har sagt til mig: Du skal ikke komme over Jordan her.
- ³ Herren din Gud vil selv dra frem foran dig, han vil utrydde disse folk for dig, så du kan ta deres land i eie; Josva han skal dra frem foran dig, således som Herren har sagt.
- ⁴ Og Herren skal gjøre med dem som han gjorde med Sihon og Og, amorittenes konger, dengang han gjorde ende på dem og ødela deres land.
- ⁵ Og Herren skal gi dem i eders vold; og I skal gjøre med dem aldeles som jeg har befalt eder.
- ⁶ Vær frimodige og sterke, frykt ikke og reddes ikke for dem! For Herren din Gud går selv med dig, han skal ikke slippe dig og ikke forlate dig.
- ⁷ Og Moses kalte Josva til sig og sa til ham så hele Israel hørte det: Vær frimodig og sterk! For du skal dra inn med dette folk i det land som Herren tilsvor deres fedre å ville gi dem; og du skal skifte det ut til arv mellom dem.
- ⁸ Og Herren, han som drar foran dig, han skal være med dig-han skal ikke slippe dig og

ikke forlate dig; du skal ikke frykte og ikke reddes.

⁹ Så skrev Moses op denne lov og overgav den til prestene, Levis sønner, som bar Herrens pakts-ark, og til alle de eldste i Israel.

¹⁰ Og Moses bød dem og sa: Hvert syvende år, i eftergivelsesåret, på løvsalenes høitid,

¹¹ når hele Israel møter frem for å vise sig for Herrens, din Guds åsyn på det sted han utvelger, da skal du lese op denne lov for hele Israel så de hører på det.

¹² Kall folket sammen, mennene og kvinnene og barna og de fremmede som bor i dine byer, så de kan høre det og lære å frykte Herren eders Gud og akte vel på å holde alle ordene i denne lov,

¹³ og deres barn som ikke kjenner den, kan få høre den og lære å frykte Herren eders Gud alle de dager I lever i det land som I nu drar til over Jordan og skal ta i eie.

¹⁴ Og Herren sa til Moses: Se, nu lider det mot den dag du skal dø; kall på Josva og still eder frem ved sammenkomstens telt, forat jeg kan gi ham mine befalinger. Og Moses og Josva gikk frem og stilte sig ved sammenkomstens telt.

¹⁵ Da åpenbarte Herren sig ved teltet i en skystøtte, og skystøtten stod ved inngangen til teltet.

¹⁶ Og Herren sa til Moses: Når du hviler hos dine fedre, da vil dette folk komme til å holde sig med de fremmede guder i det land de kommer inn i, og de vil forlate mig og bryte min pakt, som jeg har gjort med dem.

¹⁷ Den dag skal min vrede optendes mot dem, og jeg vil forlate dem og skjule mitt åsyn for dem, så de går til grunne, og mangfoldige ulykker og trengsler kommer over dem. Og de skal si på den dag: Er det ikke fordi min Gud ikke er med mig at disse ulykker er kommet over mig?

¹⁸ Men jeg vil på den dag skjule mitt åsyn for dem, fordi de har gjort så meget ondt og vendt sig til andre guder.

¹⁹ Så skriv nu op for eder denne sang og lær Israels barn den, legg den i deres munn, så den kan være et vidne for mig mot Israels barn.

²⁰ For jeg vil føre dem inn i det land som jeg har tilsvoret deres fedre, et land som flyter med melk og honning, og når de har ett og er blitt mette og fete, da skal de vende sig til andre guder og dyrke dem og forakte mig og bryte min pakt.

²¹ Når da mange ulykker og trengsler kommer over dem, da skal denne sang lyde for dem som et vidne -- den skal ikke glemmes hos dem som kommer efter, og ikke dø i deres munn. For jeg kjenner de tanker som de går med allerede nu, før jeg fører dem inn i det land jeg har tilsvoret dem.

²² Samme dag skrev Moses op denne sang og lærte Israels barn den.

²³ Og han [Herren.] bød Josva, Nuns sønn, og sa: Vær frimodig og sterk! For du skal føre Israels barn inn i det land jeg har tilsvoret dem, og jeg vil være med dig.

²⁴ Da Moses var ferdig med å skrive denne lovs ord i en bok helt til enden,

²⁵ bød han levittene, som bar Herrens pakts-ark, og sa:

²⁶ Ta denne lovens bok og legg den ved siden av Herrens, eders Guds pakts-ark! Der skal den ligge som et vidne mot dig.

²⁷ For jeg kjenner din gjenstridighet og din stive nakke; se, ennu idag mens jeg lever og er iblandt eder, har I vært gjenstridige mot Herren; hvor meget mere da efter min død!

²⁸ Kall nu sammen til mig alle de eldste i eders stammer og eders tilsynsmenn, så vil jeg tale disse ord for dem og ta himmelen og jorden til vidne mot dem.

²⁹ For jeg vet at efter min død vil I forderve eders vei og vike av fra den vei jeg har befalt eder å vandre, og ulykken skal komme over eder i de siste dager, fordi I gjør det som er

ondt i Herrens øine, og egger ham til vrede med eders henders verk.

³⁰ Derefter fremsa Moses denne sang, fra begynnelsen til enden, for hele Israels menighet.

KAPITTEL 32

Lytt, I himler, og jeg vil tale, og jorden høre på min munns ord!

² Som regnet risle min lære, som duggen dryppe mitt ord, som regnskur på grønne spirer, som byger på urter og gress!

³ For Herrens navn vil jeg forkynne; gi vår Gud ære!

⁴ Klippen! -- fullkomment er hans verk, for rettferd er alle hans veier; en trofast Gud, uten svik, rettferdig og rettvís er han.

⁵ Skulde han ha ført fordervelse over sitt folk! Nei, hans barn de har skammen -- en vanartet og vrang slekt.

⁶ Lønner I Herren således, du dårlige og uvise folk? Er han ikke din far, som gjorde dig til sin eiendom? Han skapte dig og dannet dig.

⁷ Kom de eldgamle dager i hu, gi akt på årene fra slekt til slekt! Spør din far, han vil kunngjøre dig det -- dine gamle, de vil si dig det.

⁸ Da den Høieste gav folkene arv, da han skilte menneskenes barn, satte han folkenes landemerker efter tallet på Israels barn.

⁹ For Herrens del er hans folk, Jakob er hans arvelodd.

¹⁰ Han fant ham i et øde land, i villmarken, blandt ørkenens hyl; han vernet om ham, han våket over ham, han vokter ham som sin øiesten.

¹¹ Som ørnen vekker sitt rede og svever over sine unger, således bredte han ut sine vinger, tok ham op og bar ham på sine slagfjær.

¹² Det var Herren alene som førte ham, og ingen fremmed gud var med ham.

¹³ Han lot ham fare frem over jordens høider, og han åt markens grøde, og han lot ham suge honning av klippen og olje av hardeste sten,

¹⁴ rømme av kyr og melk av får og fett av lam og av vær fra Basan og av bukker og hvetens feteste marg; og druers blod drakk du, skummende vin.

¹⁵ Da blev Jesurun [de. det opriktige, rettskafne folk; så kalles Israel fordi det skulde tjene Herren i opriktighet.] fet og slo bak ut -- du blev fet og tykk og stinn; han forlot Gud, som hadde skapt ham, og foraktet sin frelses klippe.

¹⁶ De vakte hans nidkjærhet ved fremmede guder; ved vederstyggelige avguder vakte de hans harme.

¹⁷ De ofret til maktene, [de. avgudene] som ikke er Gud, til guder som de ikke kjente, nye og nyss opkommet, som eders fedre ikke reddedes for.

¹⁸ Klippen, ditt ophav, enset du ikke; du glemte Gud, han som fødte dig.

¹⁹ Og Herren så det og forkastet dem, han harmedes over sine sønner og sine døtre.

²⁰ Og han sa: Jeg vil skjule mitt åsyn for dem, jeg vil se hvad ende det vil ta med dem; for en vrang slekt er de, barn i hvem det ingen troskap er.

²¹ De vakte min nidkjærhet ved det som ikke er Gud, de vakte min harme ved sine tomme avguder. Også jeg vil vekke deres nidkjærhet ved det som ikke er et folk; ved et uforstandig folk vil jeg vekke deres harme.

²² For en ild er optendt i min vrede og brenner til dypeste dødsrike; den fortærer landet og dets grøde og setter fjellenes grunnvoller i brand.

- ²³ Jeg vil samle ulykker over dem; alle de piler jeg har, vil jeg bruke imot dem.
- ²⁴ De skal utsuges av sult og fortæres av brennende feber og giftig sott; villdyrs tann vil jeg sende imot dem og edder av ormen som kryper i støvet.
- ²⁵ Ute skal sverdet, inne i kammerne redsel bortrive både unge menn og jomfruer, det diende barn og den gråhårede mann.
- ²⁶ Jeg vilde ha sagt: Jeg vil blåse dem bort, jeg vil slette ut minnet om dem blandt menneskene,
- ²⁷ dersom jeg ikke hadde fryktet for at fiendene skulde krenke mig, at deres motstandere skulde mistyde det og si: Det var vår hånd som var så sterk; det var ikke Herren som gjorde alt dette.
- ²⁸ For de er et folk uten visdom; der er ikke forstand hos dem.
- ²⁹ Dersom de var vise, vilde de forstå dette, skjønne hvad ende det vil ta med dem.
- ³⁰ Hvorledes kunde én forfølge tusen, og to drive ti tusen på flukt, hvis ikke deres klippe hadde solgt dem, og Herren overgitt dem?
- ³¹ For deres klippe er ikke som vår klippe -- det kan våre fiender selv vidne!
- ³² For deres vin-tre er av Sodomas vin-tre og fra Gomorras marker; deres druer er giftige druer, de har beske klaser.
- ³³ Deres vin er slangens brennende gift og fryktelig ormeedder.
- ³⁴ Er ikke dette gjemt hos mig, under segl i mine forrådsammer?
- ³⁵ Mig hører hevn og gjengjeldelse til på den tid da deres fot vakler; for deres undergangs dag er nær, og hastig kommer det som venter dem.
- ³⁶ For Herren skal dømme sitt folk, og det skal gjøre ham ondt for sine tjenere, når han ser at deres makt er borte, og at det er ute både med store og små.
- ³⁷ Og han skal si: Hvor er deres guder -- klippen som de satte sin lit til --
- ³⁸ de som åt deres slaktoffers fett og drakk deres drikkoffers vin? La dem reise sig og hjelpe eder! La dem være eders vern!
- ³⁹ Nu ser I at det er mig, og at der er ingen Gud foruten mig. Jeg gjør død og gjør levende, jeg sårer, og jeg læger, og det er ingen som redder av min hånd.
- ⁴⁰ For jeg løfter min hånd mot himmelen og sier: Så sant jeg lever til evig tid:
- ⁴¹ Når jeg hvesser mitt lynende sverd og tar dommen i min hånd, da vil jeg føre hevn over mine fiender og gjengjelde dem som hater mig;
- ⁴² jeg vil gjøre mine piler drukne av blod, og mitt sverd skal ete kjøtt, blod av falne og fangne, av fiendtlige høvdingers hode.
- ⁴³ Pris, I hedninger, hans folk! For han hevner sine tjeneres blod; over sine fiender fører han hevn og gjør soning for sitt land, for sitt folk.
- ⁴⁴ Så kom da Moses og fremsa hele denne sang for folket, han og Hosea, Nuns sønn.
- ⁴⁵ Og da Moses var ferdig med å tale alle disse ord til hele Israel,
- ⁴⁶ sa han til dem: Akt på alle de ord som jeg idag gjør til et vidne mot eder, og byd eders barn å ta vare på dem, så de holder alle ordene i denne lov!
- ⁴⁷ For dette er ikke noget tomt ord for eder, men det er eders liv, og ved dette ord skal I leve lenge i det land I nu drar til over Jordan og skal ta i eie.
- ⁴⁸ Samme dag talte Herren til Moses og sa:
- ⁴⁹ Gå op på Abarim-fjellet her, på Nebo-fjellet i Moabs land midt imot Jeriko, og se ut over Kana'ans land, som jeg gir Israels barn til eiendom,
- ⁵⁰ Og der på fjellet som du går op på, skal du dø og samles til dine fedre, likesom Aron,

din bror, døde på fjellet Hor og blev samlet til sine fedre,

⁵¹ fordi I syndet mot mig blandt Israels barn ved Meribas vann i Kades i ørkenen Sin og ikke helliget mig blandt Israels barn.

⁵² Du skal få se landet midt foran dig, men du skal ikke komme inn i det land som jeg gir Israels barn.

KAPITTEL 33

Dette er den velsignelse som Moses, den Guds mann, lyste over Israels barn før sin død.

² Han sa: Herren kom fra Sinai, han steg op for dem fra Se'ir; han strålte frem fra Parans fjell og kom fra hellige titusener; ved hans høire hånd lyste lovens ild [den ild som ledsaget lovgivningen.] for dem.

³ Ja, han elsker sitt folk; alle dine [Guds.] hellige er i din hånd; de ligger for din fot, de tar imot dine ord.

⁴ En lov gav Moses oss, en arvedel for Jakobs menighet.

⁵ Og han [Gud.] blev konge i Jesurun, da folkets høvdinger samlet sig, Israels stammer alle sammen.

⁶ Måtte Ruben leve og aldri dø, men hans menn bli få i tall!

⁷ Og dette sa han om Juda: Hør, Herre, Judas røst, og før ham hjem til sitt folk! Med sine hender strider han for det, og du skal være hans hjelp mot hans fiender.

⁸ Og om Levi sa han: Dine tummim og urim hører din fromme mann til, han som du fristet ved Massa, som du trettet med ved Meribas vann,

⁹ han som sa om sin far og sin mor: Jeg ser dem ikke, og som ikke kjentes ved sine brødre og ikke visste av sine barn, fordi han tok vare på ditt ord og aktet vel på din pakt.

¹⁰ Han skal lære Jakob dine bud og Israel din lov, han skal legge røkelse for ditt ansikt og heloffer på ditt alter.

¹¹ Velsign, Herre, hans kraft, og la hans henders gjerning tekkes dig! Knus lendene på hans motstandere og dem som hater ham, så de ikke reiser sig mere!

¹² Om Benjamin sa han: Herrens elskede er han, trygt bor han hos ham; hele dagen holder han sin hånd over ham -- han hviler mellom hans skuldrer.

¹³ Og om Josef sa han: Velsignet av Herren være hans land med himmelens ypperste gaver, med dugg og med vann fra det store dyp der nede,

¹⁴ med det ypperste av det som solen fostrer, med det ypperste av det som måneskiftene driver frem,

¹⁵ med det herligste fra de eldgamle fjell og det ypperste fra de evige hauger,

¹⁶ med det ypperste av jorden og dens fylde og med nåde fra ham som bodde i tornebusken; det komme over Josefs hode, over hans isse som er fyrste blandt sine brødre!

¹⁷ Herlig er den førstefødte av hans okser, [de. stammens kraftigste krigere] og hans horn er som villoksens horn; med dem stanger han alle folkene like til jordens ender; det er Efra'ims titusener, det er Manasses tusener.

¹⁸ Og om Sebulon sa han: Gled dig, Sebulon, i din utferd, og du, Issakar, i dine telt!

¹⁹ Folkeslag kaller de til sitt fjell; der ofrer de rettferdighets offere; for havets overflod og sandens skjulte skatter suger de inn.

²⁰ Og om Gad sa han: Lovet være han som gir Gad vidt rum! Som en løvinne har han lagt

sig ned, og han sønderriver både arm og isse.

²¹ Han utså sig den første lodd, for der er den del gjemt som lovgiveren har tiltenkt ham; og så drog han frem foran folket; det som var rett for Herren, det som han hadde fastsatt, gjorde han, sammen med Israel.

²² Og om Dan sa han: Dan er en løveunge som springer frem fra Basan.

²³ Og om Naftali sa han: Naftali, mettet med nåde og fylt med Herrens velsignelse -- Vesten og Syden ta han i eie!

²⁴ Og om Aser sa han: Velsignet fremfor sønner være Aser! han være den kjæreste blandt sine brødre og dyppe i olje sin fot!

²⁵ Av jern og kobber være din lås, og din hvile så lang som dine dager!

²⁶ Det er ingen som Gud, Jesurun! -- Han farer frem over himmelen med hjelp for dig, og i sin høihet på skyene.

²⁷ En bolig er den eldgamle Gud, og her nede er evige armer; han driver fienden bort for dig og sier: Rydd ut!

²⁸ Og Israel bor trygt for sig selv, Jakobs øie er vendt mot et land med korn og most, ja, hans himmel drypper av dugg.

²⁹ Salig er du, Israel! Hvem er som du, et folk som har sin frelse i Herren, ditt hjelpende skjold og ditt høie sverd! Dine fiender hykler for dig, mens du skrider frem over deres høider.

KAPITTEL 34

Så gikk Moses fra Moabs ødemarker op på Nebo-fjellet, på Pisgas topp, som ligger midt imot Jeriko; og Herren lot ham se ut over hele landet: Gilead like til Dan

² og hele Naftalis og Efra'ims og Manasses land og hele Juda land like til havet i vest

³ og sydlandet og Jordan-sletten, dalen ved Jeriko-Palmestaden -- like til Soar.

⁴ Og Herren sa til ham: Dette er det land jeg har tilsvoret Abraham, Isak og Jakob idet jeg sa: Din ætt vil jeg gi det. Nu har jeg latt dig skue det med dine øine, men du skal ikke få komme inn i det.

⁵ Så døde Moses, Herrens tjener, der i Moabs land efter Herrens ord.

⁶ Og han begravde ham i dalen i Moabs land midt imot Bet-Peor, og ingen kjenner til denne dag hans grav.

⁷ Moses var hundre og tyve år gammel da han døde; hans øie var ikke sløvet, og hans kraft var ikke veket bort.

⁸ Og Israels barn gråt over Moses på Moabs ødemarker i tretti dager; da var gråtens dager til ende, sorgen over Moses.

⁹ Og Josva, Nuns sønn, var fylt med visdoms ånd, for Moses hadde lagt sine hender på ham; og Israels barn var lydige mot ham og gjorde som Herren hadde befalt Moses.

¹⁰ Men det stod ikke mere frem nogen profet i Israel som Moses, han som Herren kjente åsyn til åsyn --

¹¹ når en kommer i hu alle de tegn og under Herren hadde sendt ham til å gjøre i Egyptens land, med Farao og alle hans tjenere og hele hans land,

¹² og hele den veldige kraft og alle de store, forferdelige gjerninger som Moses gjorde for hele Israels øine.

For other languages please go to www.wordproject.org